

Ha 131266

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม
เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2565

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโธ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)

กรรมการ

ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พิฐุพุทธา)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล)

กรรมการ

ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....-1 ส.ค. 2565.....

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย : นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร
อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม

ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.45/81.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.07)

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน, สื่อประสม

5
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of Problem-Based Learning with Multimedia on Communicative Sentences of 3rd Grade Students
Author : Miss Jutamas Kulsirro
Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors : Assistant Professor Dr.Surakarn Janghan
Dr.Prayong Hattaprom
Year : 2022

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to develop communicative sentence learning via problem-based learning (PBL) and multimedia with an efficiency of 80/80; 2) to compare students' academic performance in communicative sentence learning before and after using PBL and multimedia in classes; and 3) to explore students' satisfaction in communicative sentence learning by using PBL and multimedia. The sample in this research was 32 students in 3rd grade at Lakmuang Mahasarakham School in the second semester of the 2021 academic year, selected by cluster random sampling. The research instruments were seven lesson plans for communicative sentence learning through PBL and multimedia, the multiple-choice achievement test, and satisfaction questionnaires. The statistics used to analyze the data were mean, percentage, standard deviation, and t-test for the dependent sample.

The results of this research were as follows 1) The efficiency of communicative sentence learning via the PBL activities together with multimedia was 80.45/81.13, which met the standard criteria; 2) The students' academic performance in communicative sentences was significantly higher after using PBL activities in conjunction with multimedia than before studying at the .05 level; 3) The overall satisfaction of the students towards communicative sentence learning via PBL activities and multimedia was high ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.07)

Keywords: Problem-Based Learning, Multimedia

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาชี้แนะช่วยเหลือ และเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พิลาพิชิต และอาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภักควรรกุล ผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนงานวิจัยสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างมากและกราบขอบพระคุณ ด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล วรคำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง คุณครูกัญชลิ ศรีชวาชัย และคุณครูจุฬารัตน์ ภิรมย์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของคุณภาพเครื่องมือวิจัยมาโดยตลอด และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ชี้แนะการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่และให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ทั้งยังให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองใช้เครื่องมือ จนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สมบูรณ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติ และเพื่อน ที่สนับสนุนและให้กำลังใจจนงานวิจัยสำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดา มารดาและบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	7
2.2 ประโยคเพื่อการสื่อสาร	10
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	12
2.4 สื่อประสม	18
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้	20
2.6 การหาประสิทธิภาพ	23
2.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	25
2.8 ความพึงพอใจ	26
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1 กลุ่มทดลอง	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
3.4 แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย	50

หัวเรื่อง	หน้า
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	51
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	55
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
5.1 สรุป 59	
5.2 อภิปรายผล	59
5.3 ข้อเสนอแนะ	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย	90
ภาคผนวก ค คณะกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยชน์เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	100
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	105
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	113
ประวัติผู้วิจัย	114

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
2.2 ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของประโยค	11
3.1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม	33
3.2 การออกข้อสอบ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม	47
3.3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design	50
4.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	56
4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	57
4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม	57
ข.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม	91
ข.2 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ	94
ข.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	96
ข.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยผู้เชี่ยวชาญ	97

ตารางที่	หน้า
ข.5 ค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม	98
ค.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	101
ค.2 ผลคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อน-หลังเรียน) จำนวน 25 ข้อ	103

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	31
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์การศึกษาสำคัญ คือ ต้องการเตรียมคนไปใช้ความรู้ (Knowledge Worker) และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (Learning Person) ไม่ว่าจะประกอบสัมมาชีพใดก็ตาม มนุษย์ในศตวรรษนี้ต้องเป็นบุคคลที่พร้อมเรียนรู้และเป็นคนทำงานที่ใช้ความรู้ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะต้องการเตรียมคนไปเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องทักษะสูงในการเรียนรู้และปรับตัวตลอดชีวิต ดังนั้นจึงเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัย และทุกสาขาอาชีพ คือ 3Rs + 8Cs + 2Ls (วิจารณ์ พานิช, 2559 น. 11-17) ในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพเท่านั้น แต่ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนตนเองโดยการแปลงการสอนให้กลายเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบใหม่ศูนย์วิจัย Rubida Research ได้แบ่งการสอนออกเป็น 5 มิติ คือ การถ่ายทอด (Delivering) การประยุกต์ใช้ (Applying) การสร้างสรรค์ (Creating) การสื่อสาร (Communication) และการตัดสินใจ (Decision Making) ดังนั้นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนได้อย่างคล่องตัว เช่น การมอง การคิด การจับคู่ การฟัง การค้นหา การพูดคุย การทำงานเป็นทีม การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ และอาจมีการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ในรูปแบบต่าง ๆ (สมาน เอกพิมพ์, 2560, น. 277)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยไว้ว่า เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ กำหนดตัวชี้วัดหลักการใช้ภาษาไทยไว้ว่า 1) เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ 2) ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค 3) ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ 4) แต่งประโยคง่าย ๆ 5) แต่งคำคล้องจอง และคำขวัญ และ 6) เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 44-55)

ประโยคเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การร้อยเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยคที่รัดกุม และสละสลวย จะช่วยให้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้เกี่ยวกับประโยคจึงเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ประโยคและกลุ่มประโยคต้องเป็นไปตามระเบียบของภาษา จึงจะสื่อความหมายได้ตามที่ผู้พูดต้องการ (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556, น. 22) อีกทั้งประโยคยังแสดงให้เห็นถึงเจตนาของผู้พูดในขณะนั้น ๆ ด้วย ซึ่งในการสื่อสารของมนุษย์ ไม่อาจเกิดผลได้ด้วยการใช้ภาษาในระดับของคำ

เพียงอย่างเดียว การเรียงร้อยถ้อยคำให้เป็นประโยคก็เป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการสื่อสาร ผู้ใช้ภาษาจึงควรศึกษาโครงสร้างประโยค ความหมาย ตลอดจนหน้าที่ของประโยคให้แจ่มชัด เพื่อจะได้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และสามารถสื่อสารให้เกิดความเข้าใจกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น (พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ, 2554, น. 126-127)

จากผลการทดสอบระดับชาติ (National Test: NT) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2563 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถด้านภาษาไทยอยู่ในระดับปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ 10.36 ระดับพอใช้คิดเป็นร้อยละ 36.03 ระดับดีคิดเป็นร้อยละ 42.34 ระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 11.26 ซึ่งผลการทดสอบมาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ตัวชี้วัด ป.3/2 ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค อยู่ในระดับพอใช้ และตัวชี้วัด ป.3/4 แต่งประโยคง่าย ๆ อยู่ในระดับดี ซึ่งผลการทดสอบยังไม่อยู่ในระดับที่ดีมาก (แบบรายงานผลการทดสอบของโรงเรียน, 2563, น. 1-2) เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย จำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะทุกด้าน โดยหลักสูตรมีความมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถสื่อความหมายด้วยการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างมีวิจารณญาณ มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ด้วยตัวของผู้เรียนเอง เน้นการจัดการเรียนให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี โดยจะต้องใช้กระบวนการเรียนรู้หลากหลาย คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนของครู จากการเน้นเนื้อหาเพียงอย่างเดียว ที่ส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นต่อการเรียน และส่งผลกระทบต่อเรียนด้านอื่น ๆ ดังนั้นครูผู้สอนควรพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน มีการผสมผสานกับการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามเจตนาของผู้พูดและผู้เขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 25-26)

แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เป็นการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยผู้สอนอาจนำผู้เรียนไปเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริงหรือผู้สอนอาจจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหา แก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจปัญหานั้นอย่างชัดเจน ได้เห็นทางเลือกวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ เกิดทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ (ทิตินา แคมมณี, 2555, น. 137-138) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กวิสรา เสนาบุญ (2563, น. 60) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17/81.20 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6299 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.99 ผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์

โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.13)

ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 จำเป็นอย่างมากที่ครูต้องเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน ครูจะต้องปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้แก่วิชา การนำเอาสื่อและเทคโนโลยีเข้ามาประกอบจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยการใช้สื่อประสมที่หลากหลาย เข้าถึงได้ง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ดังที่ สุภัทรา กาวินา (2558, น. 10) สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อมากกว่าหนึ่งชนิดมาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความสนใจ ตลอดจนให้ผู้เรียนรู้และทำกิจกรรมด้วยตนเอง จากสื่อที่หลากหลาย จึงช่วยให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จึงสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับ สื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติจริงในการใช้ประโยคเพื่อการสื่อสาร พัฒนาให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ ที่ได้ไปใช้เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ อย่างถูกต้อง เกิดการเรียนรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดการจดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เกิดทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการเรียนกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

1.4.2.2 ตัวแปรตาม

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 ด้านเนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 7 แผน รวมเวลา 14 ชั่วโมง ดังนี้

แผนที่ 1 เรื่อง โครงสร้างของประโยค	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนที่ 2 เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของประโยค	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนที่ 3 เรื่อง ประโยคบอกเล่า	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนที่ 4 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนที่ 5 เรื่อง ประโยคคำถาม	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนที่ 6 เรื่อง ประโยคขอร้อง	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนที่ 7 เรื่อง ประโยคคำสั่ง	เวลา 2 ชั่วโมง
รวมเวลา 14 ชั่วโมง	

1.4.4 ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้เวลาในการทดลอง 14 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมชั่วโมงทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1.4.5 สถานที่การวิจัย

สถานที่วิจัยคือ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้น โดยผู้สอนอาจนำนักเรียนไปเผชิญสถานการณ์จริง หรือผู้สอนอาจจัดสถานการณ์ให้นักเรียนเรียนรู้ปัญหาด้วยตนเอง นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วร่วมกับข้อมูลใหม่ ๆ ให้เกิดกระบวนการคิด

โดยใช้การคิดวิเคราะห์ สืบค้นหาข้อเท็จจริงจากปัญหาโดยใช้แหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือ สรุปและนำเสนอผล ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามาใช้ โดยระบบการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา คือ ขั้นที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมองเห็นปัญหา

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา คือ ขั้นที่ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจปัญหาที่ต้องการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า คือ ขั้นที่ผู้เรียนกำหนดสิ่งที่จะต้องเรียนดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้วยวิธีการหลากหลาย

ขั้นที่ 4 ขั้นสังเคราะห์ความรู้ คือ ขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ค้นคว้ามารวมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอภิปรายผล และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ คือ ขั้นที่ผู้เรียนสรุปผลงานของตนเอง และประเมินผลว่าข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 6 ขั้นนำเสนอและประเมินผลงาน คือ ขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาจัดระดับองค์ความรู้ และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย

สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน สามารถดึงดูด และส่งผลด้านบวกกับนักเรียนอย่างมาก ตัวอย่างสื่อประสมประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพ เสียง วิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว เกม เพลง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของนักเรียนด้านการเรียนรู้ โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งหมด ระหว่างเรียนจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนและการทำใบงาน ซึ่งตั้งเป้าหมาย ด้านกระบวนการไว้ที่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งหมด จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งตั้งเป้าหมายด้านผลลัพธ์ไว้ที่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ฟังพอใจ และมีความสุขของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นมาตรฐานประมาณค่า 3 ระดับ แบ่งเป็น 3 2 1 จำนวน 10 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร สูงขึ้น

1.6.2 เป็นแนวทางด้านการพัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอน สำหรับครูผู้สอน เพื่อส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.6.3 เป็นแนวทางให้สถานศึกษาในการวางแผนบริหารจัดการด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน สำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมเรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ประโยคเพื่อการสื่อสาร

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

4. สื่อประสม

5. แผนการจัดการเรียนรู้

6. การหาประสิทธิภาพ

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. ความพึงพอใจ

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

10. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 วิสัยทัศน์

ภาษาไทย เป็นภาษาประจำของประเทศที่ใช้ในการสื่อสารของคนในประเทศ โดยภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นภาษาราชการ ภาษาที่ใช้ในการเรียนรู้ในสถานศึกษา การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้วยการพูดออกมาเป็นเสียง เรายังใช้ภาษาไทยในการสื่อสารผ่านทางตัวอักษร ดังนั้น การเรียนภาษาไทยจึงมีความสำคัญสมกับเป็นภาษาของชาติ การใช้ภาษาไทยอย่างถูกวิธี จึงต้องมีการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะ และมีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้และประสบการณ์ ดังนั้น ภาษาและวัฒนธรรมไทยจึงก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ชื่นชม ซาบซึ้ง โดยเฉพาะความสามารถ สร้างสรรค์ภูมิปัญญา ในการสร้างหรือประดิษฐ์ตัวอักษรไทย ของบรรพบุรุษที่ให้เราภูมิใจจนถึง บันอูบัน การเรียนภาษาไทยต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์ คิดเพื่อตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์สละสลวย ไพเราะ เพื่อก่อให้เกิด บุคลิกภาพน่าเชื่อถือ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 37)

จากวิสัยทัศน์ของวิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า การเรียนภาษาไทยต้องเน้นทั้งทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรมในขณะเดียวกัน จะต้องหมั่นเรียนรู้ และใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อยุคสมัยและข่าวสารในปัจจุบัน

2.1.2 คุณภาพผู้เรียนวิชาภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนไว้ 4 ระดับ ได้แก่ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 39-43)

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจ ความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและ มีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูพูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่น ปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

จากคุณภาพผู้เรียนวิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะต้องมีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 5 สาระ และ 5 มาตรฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 44-55) สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สาระการเรียนรู้ที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีตัวชี้วัด ดังนี้

1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ
2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ
4. แต่งประโยคง่าย ๆ
5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ
6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 2.1 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนหลักการใช้ภาษาไทยชั้น ป.2 และเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่องต่อไปนี้ - หลักการอ่านและเขียน คำที่ประวิสรรชนีย์ และ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - หลักการอ่านและเขียนคำที่มี ท, ถ, ฎ - หลักการอ่านและเขียนคำที่มี บัน, บรร - หลักการอ่านและเขียนคำที่ใช้ รร - หลักการอ่านและเขียนคำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่อ่านได้ 2 ลักษณะทั้งตามอักษรวิธีและตามความนิยม - คำพ้อง
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค	<ul style="list-style-type: none"> - ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหา ความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม
	4. แต่งประโยคง่าย ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	5. แต่งคำคล้องจองและ คำขวัญ	<ul style="list-style-type: none"> - คำคล้องจอง - การแต่งคำขวัญ
	6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้อย่าง เหมาะสมกับกาลเทศะ	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

สรุปว่าการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดที่ 4.1 ป.3/2 ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ป.3/4 แต่งประโยคง่าย ๆ ซึ่งผู้วิจัยมุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารประโยคและข้อความสั้น ๆ ได้

2.2 ประโยคเพื่อการสื่อสาร

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประโยคเพื่อการสื่อสารมาเสนอไว้ดังนี้

2.2.1 ความหมายของประโยคเพื่อการสื่อสาร

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2554, น. 121) ได้ให้ความหมายของประโยคไว้ว่า “ประโยค เกิดจากคำหลาย ๆ คำ หรือวลีที่นำมาเรียงต่อกันอย่างเป็นระเบียบ เพื่อให้แต่ละคำมีความสัมพันธ์กัน มีใจความสมบูรณ์ ประกอบไปด้วยนามวลีและกริยาวลี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เช่น ฝนตกไปมหาวิทยาลัย ตำรวจจับคนร้าย เป็นต้น”

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556, น. 22) ได้ให้ความหมายของประโยคว่า “การร้อยเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยคที่รัดกุมและสละสลวย จะช่วยให้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้เกี่ยวกับประโยคจึงเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ประโยคและกลุ่มประโยคต้องเป็นไปตามระเบียบของภาษา จึงจะสื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ”

สรุปได้ว่า ประโยค หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่มาเรียงร้อยต่อกันเพื่อให้เป็นประโยค มีใจความสมบูรณ์ ประกอบไปด้วยนามวลีและกริยาวลี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร การร้อยเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยคที่รัดกุมและสละสลวย จะช่วยให้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามระเบียบของภาษา จึงจะสื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ

2.2.2 ส่วนประกอบของประโยคเพื่อการสื่อสาร

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2554, น. 121-122) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของประโยคว่า ประโยคประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ นามวลี ทำหน้าที่เป็น ภาคประธาน และกริยาวลี ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ซึ่งประโยคอาจมีแต่กริยาวลีได้แต่จะมีเฉพาะนามวลีไม่ได้

ข้อความต่อไปนี้ไม่เป็นประโยค เพราะมีเฉพาะนามวลี

- นักเรียนทุกคน
- คุณครูทั้งหลาย

ข้อความต่อไปนี้เป็นประโยค เพราะประกอบด้วยกริยาวลีเพียงลำพัง หรือประกอบด้วย นามวลี กับกริยาวลี

- กรุณานั่งลง
- ต้องสู้ต่อไป
- นักเรียนทุกคนนั่งลง

2.2.2.1 ภาคประธาน คือ คำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำหรือผู้แสดงซึ่งเป็นส่วนสำคัญของประโยค ภาคประธานอาจจะมีขยายที่เป็นคำหรือกลุ่มคำต่อท้ายเพื่อทำให้ใจความของประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2.2.2 ภาคแสดง คือ คำหรือกลุ่มคำที่ประกอบด้วยบทกริยา บทกรรมหรือส่วนเติมเต็ม บทกริยาทำหน้าที่เป็นตัวกระทำหรือตัวแสดงของประธาน ส่วนบทกรรมทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำและส่วนเติมเต็มทำหน้าที่เสริมใจความของประโยคให้สมบูรณ์ คือทำหน้าที่คล้ายบทกรรมแต่ไม่ใช่กรรม เพราะไม่ได้ถูกกระทำ

ตารางที่ 2.2 ตัวอย่างแสดงส่วนประกอบของประโยค

นามวลี	กริยาวลี
ภาคประธาน	ภาคแสดง
น้อง	หิว
น้องของฉัน	หิวมาก
น้องของฉัน	หิวมากจนตาลาย
พี่ชาย	เป็นคนเรียนเก่ง
พี่ชายของหน่วย	เป็นคนเรียนเก่งที่สุดในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า ประโยคประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ประธานหรือนามวลีซึ่งอาจเป็นคำนาม คำเดียว หรือคำนามกับส่วนขยาย ทำหน้าที่เป็นผู้แสดงอาการ ส่วนภาคแสดงหรือกริยาวลีที่แสดงอาการของประธาน ซึ่งภาคแสดงจะต้องมีคำกริยาปรากฏเสมอและอาจมีหน่วยกรรม หน่วยเติมเต็ม หรือหน่วยขยายด้วยก็ได้

2.2.3 ชนิดของประโยคเพื่อการสื่อสารแบ่งตามเจตนา

พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2554, น. 126-127) ได้กล่าวถึงชนิดของประโยคแบ่งตามเจตนาไว้ว่า การแบ่งประโยคตามเจตนาของผู้พูดเป็นการแสดงให้เห็นความรู้สึก ความต้องการ การแบ่งประโยคตามเจตนาของผู้พูด สามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. ประโยคบอกให้ทราบ คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการบอกเล่าหรืออธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

- แม่ชอบทำแกงเขียวหวานลูกขึ้นปลา
- พ่อไม่ชอบรับประทานอาหารที่ปรุงจากเนื้อวัว
- ใคร ๆ ก็ชอบรับประทานอาหารฝีมือคุณยาย

2. ประโยคเสนอแนะ คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการเสนอแนะเรื่องต่าง ๆ อาจมีคำว่า ลองดู ควร นะ ชี เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

- เธอควรเรียนรู้ด้วยตัวเองก่อนขอความช่วยเหลือจากคนอื่นนะ
- ไปนั่งตรงนั้นซิ เก้าอี้ดูนุ่มมาก

3. ประโยคคำสั่ง คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม มักมีคำว่า จง ต้อง นำหน้า มีคำว่า ชี นะ ลงท้าย ตัวอย่างเช่น

- ต้องท่องคำศัพท์วันละ 10 คำนะ
- จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
- นั่งลงซิ

4. ประโยคห้าม คือ ประโยคที่ผู้พูดสั่งห้ามไม่ให้กระทำ มักมีคำว่า อย่า ห้าม หรือ ลงท้ายว่า นะ ตัวอย่างเช่น

- ห้ามส่งเสียงดัง
- อย่าตะโกนคุยกัน
- อย่าขับรถเร็วนะ

5. ประโยคชักชวน คือ ประโยคที่แสดงเจตนาชักชวนให้ผู้ฟังคล้อยตามและทำตามของผู้พูด อาจมีคำว่า กัน เกอะ นะ เกอะนะ ตัวอย่างเช่น

- เราเดินไปกันเกอะ
- เธอไปดูหนังกับฉันนะ

6. ประโยคขู่ คือ ประโยคที่ผู้พูดมีเจตนาชักจูงให้ผู้ฟังทำตาม โดยบอกผลของการไม่กระทำตามของผู้พูดไว้ด้วย อาจมีคำเชื่อมว่า ถ้า หาก ตัวอย่างเช่น

- ถ้าเธอยังไม่หยุดคุย ครูจะไม่ปล่อยไปพักกลางวัน
- หากงานไม่เสร็จไม่ต้องกลับบ้าน

7. ประโยคขอร้อง คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังช่วยกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจมีคำว่า ช่วย กรุณา วาน โปรด ด้วย ที่ หน่อย เกอะ นะ ตัวอย่างเช่น

- ช่วยหยิบหนังสือบนชั้นให้หน่อยนะ
- โปรดปิดเครื่องมือสื่อสารก่อนชมภาพยนตร์ด้วยนะคะ

8. ประโยคคาดคะเน คือ ประโยคที่ผู้พูดแสดงการคาดหมายต่อสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้ว อาจมีคำว่า คง อาจ ทำจะ เห็นจะ น่ากลัว กระทบ ละเอียด ตัวอย่างเช่น

- น้องฟ้าคงกลับถึงบ้านแล้ว
- ปีนี้ น่ากลัวจะแล้งหนักกว่าปีก่อน

9. ประโยคถาม คือ ประโยคที่ผู้พูดต้องการถามผู้ฟัง ในประโยคจะมีคำแสดงคำถาม เช่น ใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม เมื่อไร เท่าไร ตัวอย่างเช่น

- ใครหยิบหนังสือของฉันไป
- ทำไมท้องฟ้าตอนเย็นถึงเป็นสีส้ม

สรุปว่าการแบ่งประโยคตามเจตนาของผู้พูดเป็นการแสดงให้เห็นความรู้สึกความต้องการของผู้พูดในขณะนั้น ซึ่งในการสื่อสารของมนุษย์ ไม่อาจเกิดผลได้ด้วยการใช้ภาษาในระดับคำเพียงอย่างเดียว การเรียงร้อยถ้อยคำให้เป็นประโยคก็เป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการสื่อสาร ผู้ใช้ภาษาจึงควรศึกษาโครงสร้างประโยค ตลอดจนหน้าที่ของประโยคให้แจ่มชัดเพื่อจะได้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสื่อสารให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมาเสนอไว้ดังนี้

2.3.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ภัทราวดี มากมี (2554, น. 7-9) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หมายถึง วิธีการเรียนรู้บนหลักการของการใช้ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นในการเชื่อมโยง ความรู้ที่มีอยู่เดิม ให้ผสมผสานกับข้อมูลใหม่ แล้วประมวลเป็นกับความรู้ใหม่ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา โดยฝึกวิธีการคิดเพื่อแก้ปัญหาและค้นคว้าหาความรู้ ความเข้าใจ ทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูง เป็นวิธีการ

จัดหลักสูตรให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยอาศัยปัญหาจริงในการปฏิบัติการของวิชาชีพนั้น เป็นตัวแกน หลักสูตรที่สอนโดยใช้วิธีนี้เริ่มจากการให้ปัญหาที่เป็นสถานการณ์จริงแก่ผู้เรียน แทนที่ การบรรยาย ให้ความรู้ของสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยผู้สอน หลักสูตรที่ใช้ PBL จึงสอนให้นักศึกษา แสวงหาความรู้และทักษะด้วยตนเอง โดยผ่านขั้นตอนการแก้ปัญหาที่จัดไว้ให้ มีการใช้วัสดุ การเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และมีคุณครูคอยให้คำปรึกษาแนะนำโดยมีวิธีการแบ่ง นักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตั้งประธานและเลขานุการของกลุ่ม หมุนเวียนกันไปทำงานร่วมกันในการ คิดคำอธิบายกลไก การเกิดของปัญหาที่ได้รับ ตั้งสมมติฐาน และวางแผน ในการทดสอบสมมติฐานนั้น รวมถึงวางแผนในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำเสนอต่อกลุ่ม ก่อนที่จะสรุปกลไกของปัญหานั้น ผู้สอนมีหน้าที่เตรียมโจทย์ปัญหาที่ครอบคลุม วัตถุประสงค์การเรียนรู้ จัดเตรียมทรัพยากร การเรียนรู้ ช่วยสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ไม่ได้ทำหน้าที่ให้ความรู้หรือให้ข้อมูลโดยตรง

ทิตินา แคมมณี (2555, น. 137-138) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เป็นการจัดสภาพการณ์ของการเรียน การสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยผู้สอนอาจนำ ผู้เรียนไปเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริงหรือผู้สอนอาจจัดสภาพการณ์ ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา และ ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหา แก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจปัญหา นั้นอย่างชัดเจน ได้เห็นทางเลือก และวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียน เกิดความใฝ่รู้ เกิดทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ

ภัทรา ปัญจมาตย์ (2557, น. 55) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์ปัญหาที่สอดคล้องสัมพันธ์กับปัญหาในชีวิตประจำวัน เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกฝนสืบค้น รวบรวมข้อมูลเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยเหตุผล โดยอาศัย กระบวนการกลุ่ม การระดมสมอง ภายใต้การกระตุ้น ช่วยเหลือเกื้อหนุน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแก้ปัญหา

นันทรัตน์ นวลมา (2557, น. 12) ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน คือ การจัดสภาพการณ์ของการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามเป้าหมาย โดยผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เผชิญสถานการณ์ปัญหาปลายเปิดที่พบเห็น ในชีวิตประจำวัน เป็นการเรียนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน ผ่านกิจกรรมกลุ่ม จากการสืบค้นข้อมูลใหม่และการใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ โดยที่ครูเป็นเพียงผู้ที่คอย ชี้แนะในการแก้ปัญหา

อุบลวรรณ ปัญนะ (2558, น. 20) ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นจุดตั้งต้นของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้เรียน ได้เผชิญกับปัญหาได้ด้วยตัวเองและแสวงหาความรู้ เพื่อจะได้ค้นพบคำตอบของปัญหานั้น โดยปัญหา จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุนในการอำนวยความสะดวก

นฤนาท จันกล้า (2559, น. 14) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นทีมโดยใช้ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นในการทำ ความเข้าใจปัญหาหรือข้อเท็จจริง และนำไปสู่การตั้งสมมติฐานเพื่อหาคำตอบ ซึ่งผู้เรียนต้องแสวงหา

ความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปเกี่ยวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ตลอดจนต้องวางแผน แบ่งงาน หาข้อมูล ความรู้จากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ในขณะที่ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน คือ การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ให้นักเรียนแสวงหา ความรู้และทักษะด้วยตนเอง ผ่านขั้นตอนการแก้ปัญหาที่จัดไว้ให้ ให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิด โดยใช้การระดมสมอง วิเคราะห์ปัญหา สืบค้นหาข้อเท็จจริงจากปัญหา โดยใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ สรุป และรายงานผล ผ่านกระบวนการคิดและสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้

2.3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ศิริพันธ์ุ ศิริพันธ์ุ และยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์ (2554, น. 106) กล่าวว่า แนวคิดเรื่อง การเรียนรู้ที่นักศึกษานำมาอภิปรายโต้แย้งกันส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ ของนักจิตวิทยา 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงพฤติกรรมนิยม (Behaviorist Learning Theory) ซึ่งเชื่อว่าโลกของเรามีความรู้อยู่มากมายแต่ความรู้ที่สามารถถ่ายโยงมายังผู้เรียน อย่างเป็นรูปธรรมมีเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง นักจิตวิทยาในกลุ่มที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด ได้แก่ สกินเนอร์ (Skinner) ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงพุทธินิยม (Cognitive Learning Theory) ซึ่งเชื่อว่าความรู้เกิดจาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างที่มีลักษณะเฉพาะ (Particular Structure) กับสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา (Psychological Environment) ของผู้เรียนแต่ละคน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียน ได้ปรับเปลี่ยนโลกภายในของตน ปรับเปลี่ยนความรู้เก่าให้เข้ากับความรู้ใหม่ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ ที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดได้แก่ เพียเจท์ (Piaget) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development Theory) ของนักจิตวิทยา คือ บรุนเนอร์ (Bruner) สอดคล้องกับการสอนแบบใช้ ปัญหาเป็นหลักเพราะบรุนเนอร์มีความคิดว่า การเรียนรู้ที่ดีควรมีทั้งการเรียนรู้แบบให้สังเคราะห์ และเรียนรู้ แบบหยั่งเห็น เช่น ในการแก้ปัญหาที่มีการตั้งสมมติฐาน หรือคาดคะเนสาเหตุของเหตุการณ์ และ ทดลองสาเหตุทั้งหมดที่อาจเป็นไปได้ โดยทำอย่างมีระบบตามระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์จัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

อภิชัย เหล่าพิเดช และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2556, น. 760-761) กล่าวว่า การเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากแนวคิดตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริง เป็นบริบท (Context) ของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ และคิดแก้ปัญหา รวมทั้งได้ความรู้ตามศาสตร์สาขาวิชาที่ตนนั้นได้ศึกษาด้วยการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน จึงเป็นผลมาจากกระบวนการทำงานที่ต้องอาศัยความเข้าใจ และการแก้ปัญหาเป็นฐาน ถ้ามองในแง่ ของยุทธศาสตร์การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นเทคนิคการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง เผชิญหน้ากับปัญหาคด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการคิดหลายรูปแบบ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ คิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

ปริยากร สุภาพ (2558, น. 16-17) ได้กล่าวว่า ในช่วงศตวรรษที่ 20 จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักการศึกษาชาวอเมริกันได้แนะนำแนวคิดทางการศึกษาว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการกระทำ ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงเน้นผู้เรียนให้เรียนรู้จากการกระทำ (Learning by doing) จากแนวคิดนี้

ส่งผลให้เกิดทฤษฎีการเรียนรู้และการสอนต่าง ๆ หลายทฤษฎี ทฤษฎีการเรียนรู้ที่นักการศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจ คือทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) มีรากฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Piaget และ Vygotsky นักทฤษฎีกลุ่มพุทธินิยมที่ศึกษาเกี่ยวกับ Cognition หรือกระบวนการรู้คิด

จากทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (Constructivism) ผลการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้และการตระหนักรู้ในกระบวนการนั้นเป้าหมายการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติจริง (authentic tasks) ครูต้องเป็นตัวอย่างและฝึกกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็น ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองโดยมีเป้าหมายไปสู่การสาธิตกระบวนการแปลความและสร้างความหมายที่หลากหลายการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จะต้องให้มีประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้ และแก้ปัญหาได้จริงในการเรียนการสอนผู้เรียนจะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (Active) ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลและสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเองโดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริงซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของหรือข้อมูลต่าง ๆ โดยผู้เรียนสามารถศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ทดลอง ลองผิดลองถูกกับสิ่งนั้น ๆ จนเกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจขึ้น ดังนั้นความเข้าใจจะเกิดจากกระบวนการคิด การจัดกระทำกับข้อมูล ในการจัดการเรียนรู้ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศให้กับผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม การร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และบุคคลอื่น ๆ จะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนกว้างขึ้น ชับซ้อนขึ้นและหลากหลายขึ้น ในการเรียนการสอนผู้เรียนจะนำตนเอง และควบคุมตนเองในการเรียนรู้ เช่น เลือกสิ่งที่ต้องการเรียนเอง แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเองตกลงกันเองเมื่อมีปัญหาหรือมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ครูเป็นผู้ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวกช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดกับผู้เรียน จัดเตรียมกิจกรรมการเรียน ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปในทางที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้คำแนะนำทั้งทางด้านวิชาการและสังคมแก่ผู้เรียน ดูแลช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา ในด้านการประเมินผลการเรียนรู้ต้องมีการประเมิน และวัดผลตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันไป ในแต่ละบุคคลตามวิธีการที่หลากหลายจากบริบทจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ ศตวรรษที่ 21 ที่ครูเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก (facilitate) ในการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ โดยมีประเด็นคำถามเป็นตัวกระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจให้อยากเรียน ที่จะนำไปสู่การกระตือรือร้นที่จะสืบค้นรวบรวมความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาสนับสนุนหรือโต้แย้งข้อสมมติฐานคำตอบที่คุ้นเคย พบเจอจากประสบการณ์การเดิมใกล้ตัวสร้างเป็นกระบวนการทัศน์ใหม่แทนของเดิม การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า Project Based Learning ที่ใช้พื้นฐานการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน นำปัญหามาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะไต่หาความรู้เพื่อแก้ปัญหาโดยเน้นผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจในสิ่งที่ต้องการแสวงหาความรู้และรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีมภายในกลุ่มผู้เรียนโดยผู้สอนมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

อุบลวรรณ ปัญญา (2558, น. 22) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน คือ การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงหรือที่ใกล้เคียง เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ปัญหานั้นด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด แสวงหาข้อมูล ประมวลผลข้อมูล อภิปราย และตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการแก้ปัญหา

รูสคา จะปะเกีย (2558, น. 18) ได้สรุปว่า การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีแนวคิดพื้นฐานมาจากกระบวนการสร้างความรู้เป็นกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยอาศัย พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ด้วยตนเอง กระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้เรียนได้ประสบกับสภาพปัญหาจริง ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและเกิดการซึมซับประสบการณ์ใหม่ และปรับโครงสร้างให้เข้ากับประสบการณ์นั้น ๆ สามารถนำข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

สรุปได้ว่า แนวคิดสนับสนุนของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้นเริ่มต้นมาจาก John Dewey ซึ่งเสนอแนวคิด Learning by Doing การเรียนรู้เกิดจากการลงมือทำ ต่อมาได้มีผู้สนับสนุนเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ นิยม (Constructivism) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2.3.3 ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550 น. 2-3) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ไว้ดังนี้

1. ต้องมีสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และเริ่มต้นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้
2. ปัญหาที่นำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ควรเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นพบเห็นได้ในชีวิตจริงของผู้เรียน หรือมีโอกาสเกิดขึ้นจริง
3. ผู้เรียนเรียนรู้โดยการนำตนเอง ค้นหาและแสวงหาความรู้คำตอบด้วยตนเอง ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง บริหารเวลาเอง คัดเลือกวิธีการเรียนรู้ และประสบการณ์การเรียนรู้ รวมทั้งประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย เพื่อประโยชน์ในการค้นหาความรู้ข้อมูลร่วมกัน เป็นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาด้วยเหตุและผล ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการรับส่งข้อมูล เรียนรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล และฝึกการจัดระบบตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ความรู้คำตอบที่ได้มีความหลากหลาย องค์ความรู้จะผ่านการวิเคราะห์โดยผู้เรียนมีการสังเคราะห์ และตัดสินใจร่วมกัน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น นอกจากจัดการเรียนเป็นกลุ่มแล้วยังสามารถจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นรายบุคคล ได้ แต่อาจทำให้ ผู้เรียนขาดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
5. การเรียนรู้มีลักษณะการบูรณาการความรู้ และบูรณาการทักษะกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และคำตอบที่กระจ่างชัด
6. ความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ จะได้มาภายหลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแล้วเท่านั้น
7. การประเมินผลเป็นการประเมินผลจากสภาพจริง โดยพิจารณาจากการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าของผู้เรียน

ทิกนา แชมมณี (2556, น. 138) ได้เสนอตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ ดังนี้

1. ผู้สอนและผู้เรียนมีการร่วมกันเลือกปัญหาที่ตรงกับความสนใจหรือความต้องการของผู้เรียน
2. ผู้สอนและผู้เรียนมีการออกไปเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริงหรือผู้สอนมีการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา
3. ผู้สอนและผู้เรียนมีการร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุของปัญหา
4. ผู้เรียนมีการวางแผนการแก้ปัญหา
5. ผู้สอนมีการให้คำปรึกษาแนะนำ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในการแสวงหาแหล่งข้อมูล การศึกษาข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
6. ผู้เรียนมีการศึกษาค้นคว้า และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
7. ผู้สอนมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหาที่หลากหลายและพิจารณาเลือกวิธีที่เหมาะสม
8. ผู้เรียนมีการลงมือแก้ปัญหา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลสรุปและประเมินผล
9. ผู้สอนมีการติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียน และให้คำปรึกษา
10. ผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งทางด้านผลงานและกระบวนการ

จากที่กล่าวมาสรุปลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานได้ว่าเป็นการสอนที่กำหนดสถานการณ์ปัญหาขึ้นมาเพื่อเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าหาคำตอบและนักเรียนระดมความคิดร่วมกันผ่านการสืบเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดองค์ความรู้เกิดการบูรณาการความรู้ และบูรณาการทักษะกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับคำตอบที่กระจ่างชัด

2.3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, น. 6-8) ได้กำหนดขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกำหนดปัญหา เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมองเห็นปัญหา สามารถกำหนดสิ่งที่เป็นปัญหาที่ผู้เรียนอยากรู้อยากเรียนได้ และเกิดความสนใจที่จะค้นหาคำตอบ
2. ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจปัญหาที่ต้องการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาได้
3. ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้เรียนกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองด้วยวิธีการหลากหลาย
4. ขั้นสังเคราะห์ความรู้ ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ค้นคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอภิปรายผล และสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด
5. ขั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปผลงานของกลุ่มตนเอง และประเมินผลว่าข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด โดยพยายามตรวจสอบแนวคิดภายในกลุ่มของตนเองอย่างอิสระทุกกลุ่มช่วยกันสรุปองค์ความรู้ในภาพรวมของปัญหาอีกครั้ง

6. ชี้แนะเสนอและประเมินผลงาน ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาจัดระดับองค์ความรู้ และนำเสนอเป็นผลงานในรูปแบบที่หลากหลาย ผู้เรียนทุกกลุ่มรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาร่วมกัน ประเมินผลงาน

จากที่กล่าวมาสรุปขั้นตอนในการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน ได้แบ่งขั้นตอนออกเป็น 6 ขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามาใช้ โดยระบุการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ชี้้นกำหนดปัญหา
2. ชี้้นทำความเข้าใจกับปัญหา
3. ชี้้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า
4. ชี้้นสังเคราะห์ความรู้
5. ชี้้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ
6. ชี้้นนำเสนอและประเมินผลงาน

2.4 สื่อประสม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสื่อประสมมาเสนอไว้ดังนี้

2.4.1 ความหมายของสื่อประสม

กันต์ณริน ทราชขาว (2555, น. 38) สื่อประสม หมายถึง การนำเอาสื่อการสอนหลาย ๆ ชนิด มาช่วยในการถ่ายทอดและอธิบายความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนอย่างลึกซึ้ง

สุภัทรา กาวินา (2558, น. 10) สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อมากกว่าหนึ่งชนิด มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความสนใจ ตลอดจนให้ผู้เรียนรู้และทำกิจกรรมด้วยตนเอง จากสื่อที่หลากหลาย จึงช่วยให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาทิมา สร้อยจิตร์ (2561, น. 29) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อประสมไว้ว่าสื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา และในปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วย เพื่อการผลิตหรือควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเสนอข้อมูลทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพถ่าย เสียง และภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความหมายของสื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อแสดงและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบข้อความ รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว เชื่อมโยงกับอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงเนื้อเรื่อง การมีปฏิสัมพันธ์ การสร้าง และการสื่อสาร

2.4.2 ประเภทของสื่อประสม

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2545, น. 250-252) ได้แบ่งประเภทของสื่อประสมตามลักษณะการประสมของสื่อและคุณลักษณะการใช้มี 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประสมสื่อที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการเข้าด้วยกัน นำมาใช้สำหรับการเรียนการสอนปกติทั่ว ๆ ไป เช่น ชุดอุปกรณ์ ชุดการเรียนการสอน บทเรียนแบบโปรแกรม โปรแกรมสไลด์ ศูนย์การเรียน เป็นต้น สื่อประสมแต่ละชนิดที่จัดอยู่ในประเภทนี้มีหลักการและลักษณะเด่นแตกต่างกันออกไป คือ

1.1 สามารถให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ด้วยตนเอง คือ มีส่วนร่วมในการกระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมเป็นการเข้าใจแก่ผู้เรียน เช่น ศูนย์การเรียน บทเรียน โปรแกรม เป็นต้น

1.2 สามารถให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ และความแตกต่างของแต่ละบุคคล เช่น บทเรียนแบบโปรแกรม ชุดการสอน เป็นต้น

1.3 สามารถให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองหรือใช้เมื่อขาดครูได้ เช่น บทเรียนแบบโปรแกรม ชุดการสอนรายบุคคล เป็นต้น

1.4 สามารถให้ผู้เรียนได้รับผลตอบกลับทันที และได้รับความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ เช่น ศูนย์การเรียน ชุดการสอน เป็นต้น

1.5 สามารถใช้ส่งเสริมสมรรถภาพการสอนของครู เช่น ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นต้น

2. ประสมสื่อประเภทฉาย เป็นการประสมสื่อโดยมีข้อจำกัดที่ความสามารถ และคุณสมบัติเฉพาะตัวของอุปกรณ์เครื่องฉายเป็นสำคัญ เช่น สไลด์ประกอบเสียง วีดิทัศน์ประกอบเสียง สไลด์และแผ่นโปร่งใส เป็นต้น การเสนอด้วยสื่อประเภทฉายนี้ แม้ในบางครั้งราคาการผลิตอาจจะสูงและการผลิตซับซ้อนกว่าการผลิตสื่อประสมประเภทแรก แต่ผลที่ได้รับจากการนำเสนอสื่อประสมประเภทฉายให้ผลตรงที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สื่ออื่นไม่สามารถทำได้คือ ความรู้สึกอารมณ์สุนทรีย์ภาพ ช่วยดึงดูดความสนใจให้ผู้ชมได้ติดตามอย่างตื่นตา ตื่นใจ และมีประสิทธิภาพเป็นการช่วยในการเรียนการสอน สื่อประสมประเภทนี้มีคุณสมบัติเหมาะแก่การ นำมาใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่

2.1 ใช้เมื่อมีการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกัน เป็นการง่ายสำหรับผู้เรียนในการสังเกตและเรียนรู้สิ่งที่คล้ายคลึงกันจากสื่อต่างๆ เมื่อภาพของสิ่งนั้น ปรากฏบนจอพร้อมกัน

2.2 ใช้สอนให้เห็นความแตกต่าง และการตัดกันเมื่อภาพหลาย ๆ ภาพ ปรากฏพร้อม ๆ กัน

2.3 ใช้แสดงภาพซึ่งดำเนินเป็นขั้นตอนและสามารถเรียนแบบการเคลื่อนไหวได้

2.4 ใช้แสดงสิ่งที่เกิดขึ้นตามลำดับก่อนและหลัง เกิดความต่อเนื่องที่ดีมีความสัมพันธ์ระหว่างภาพและเวลา ประกอบกับการจัดภาพและจอให้มีขนาดต่างกันเป็นการง่ายต่อการจดจำ

2.5 ใช้เน้นจุดใดจุดหนึ่งโดยตรงได้ โดยการกำหนดจุดสนใจที่ต้องการให้อยู่ในตำแหน่งและรูปแบบที่ต่างกัน ทำโดยใช้ภาพที่ซ้ำ ๆ กันปรากฏบนจอพร้อม ๆ กัน

2.6 ใช้ย่นเวลาการเสนอจุดหรือส่วนที่สำคัญของเนื้อหา เช่น ภาพที่สำคัญ

2.7 ลักษณะพิเศษประการสุดท้ายที่เด่นของสื่อประสมประเภทนี้คือ สามารถแสดงเนื้อหาได้มากในระยะเวลาที่จำกัด ลักษณะพิเศษนี้ผู้สอนอาจใช้สื่อประสมนี้ทำเป็นบทนำ หรือ บทสรุปได้

3. ประสมระบบการสื่อสารกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการใช้คอมพิวเตอร์ ร่วมกับอุปกรณ์อื่น เพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงานคำนวณค้นหาข้อมูล แสดงภาพวีดิทัศน์และ มีเสียงต่าง ๆ การทำงานของสื่อหลาย ๆ อย่าง ในสื่อประสมประกอบด้วยการทำงานของระบบเสียง ภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง วีดิทัศน์ และไฮเปอร์เท็กซ์ ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในไฮเปอร์เท็กซ์ จะแสดงเนื้อหาหลักของเรื่องราวที่กำลังอ่านขณะนั้น โดยเน้นเป็นเนื้อหา ถ้าคำใดสามารถเชื่อมจากจุดหนึ่งในเนื้อหา ไปยังเนื้อหาอื่นได้ก็จะทำเป็นตัวหนาหรือขีดเส้นใต้ เมื่อผู้ใช้หรือผู้อ่านต้องการจะดูเนื้อหา ก็สามารถชี้เมาส์คลิกไปยังข้อมูลหรือคำเหล่านั้น เพื่อเรียกดูรายละเอียดของเนื้อหาได้

สรุปได้ว่า ประเภทของสื่อประสมได้แบ่งตามคุณลักษณะประเภทของสื่อประสม ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ประสมสื่อที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการเข้าด้วยกัน เช่น ชุดอุปกรณ์ ชุดการเรียนการสอน บทเรียนแบบโปรแกรม โปรแกรมสไลด์ เป็นต้น ประสมสื่อประเภท ฉาย เช่น สไลด์ประกอบเสียง วีดิทัศน์ประกอบเสียง สไลด์และแผ่น โปร่งใส เป็นต้น ประสมระบบ การสื่อสารกับเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ มีภาพ เสียง การเคลื่อนไหว ไฮเปอร์เท็กซ์ เมื่อผู้ใช้หรือผู้อ่าน ต้องการจะดูเนื้อหา ก็สามารถชี้เมาส์คลิกไปยังข้อมูลหรือคำเหล่านั้น เพื่อเรียกดูรายละเอียดของเนื้อหาได้

2.4.3 องค์ประกอบของสื่อประสม

เกรียงไกร จริยะปัญญา, วีระชัย คอนจอ และปัญญา ทองนิล (2557 น. 75) กล่าวถึง ลักษณะสื่อประสมจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่หลากหลายโดยในแต่ละส่วนมีความสำคัญและมีหน้าที่ในการทำให้โครงสร้างสื่อประสมเกิดความสมบูรณ์ได้ องค์ประกอบของสื่อประสม มีดังนี้ ตัวอักษร เสียง ภาพ ภาพเคลื่อนไหวและวีดิโอ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าองค์ประกอบของสื่อประสมประกอบด้วย ข้อความเสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ ที่สามารถให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้โดยตรง สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ ที่ผ่านการสังเกตได้

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจำเป็นจะต้องมีการวางแผนอย่างมีระบบมีการเตรียมการสอน จึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้มาเสนอไว้ดังนี้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ทิลิวพร วงษ์กล้า (2558, น. 66) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การเรียนรู้ได้ผลตาม จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นแผนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนของตน ด้วยกิจกรรมหลากหลาย มีครูเป็นผู้แนะนำหรือจัดแนวการเรียนแก่นักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียน

รู้จักคิดศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูล และสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง นักเรียนจะอ่านหนังสือ จดบันทึก และควรจะได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เรียนรู้จากวิทยากรท้องถิ่น จากสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต ซีดีรอม วีดิทัศน์ เป็นต้น

เอมิกา สุวรรณทิทาทร (2558, น. 21) ได้กล่าวถึงแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นการวางแผนที่ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าในแต่ละชั่วโมง หรือสัปดาห์ ครูผู้สอนควรจะสอนเนื้อหาสาระใด ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องใด รวมทั้งเป็นการสำรวจสภาพปัญหา ที่ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามเป้าหมาย

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำเนื้อหาสาระและกิจกรรมในหลักสูตรที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผล เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2553, น. 131) กล่าวว่า การวิจัยทางหลักสูตรและการสอนนักวิจัย จะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคคุณภาพของนวัตกรรม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, น. 109) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า “แผนการจัดการเรียนรู้เปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้ เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียนไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็ขาดแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้จัดการเรียนรู้ได้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก็ยิ่งให้ประโยชน์ต่อตนเองมากเพียงนั้น”

ศิริวรรณ วัฒนพัฒน์ (2559, น. 347-348) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้อาสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่
2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล
3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนแทนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป
5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของหลักสูตร ช่วยให้ครูศึกษาหลักสูตร แนวการสอน วิธีวัดผล ประเมินผล จัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เป็นเครื่องมือของครูในการจัดการเรียนการสอน ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น นักเรียนได้เรียนรู้ ได้ตามศักยภาพจากครูและจากตนเอง เกิดแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

2.5.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ถนอม ยนต์ชัย (2553, น. 25) ได้กล่าวไว้ว่า “แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องคำนึงถึง รายละเอียดต่าง ๆ ของแผนการเรียนรู้รวมไปถึงขั้นตอนและหลักการในการจัดทำแผนการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน”

เรืองยศ ศิริเสาร (2553, น. 27) ได้กล่าวไว้ว่า “แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีเป็นแผนการเรียนรู้ ที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหา การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล”

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องคำนึงถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของแผนการเรียนรู้ รวมไปถึงขั้นตอนและหลักการในการจัดทำแผนการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เป็นแนวทางการสอนให้แก่ผู้สอนอย่างชัดเจน ทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหา การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อและการวัดผลประเมินผล

2.5.4 หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

เรืองยศ ศิริเสาร (2553, น. 25-26) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนแผน การจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย
2. จำนวนคาบ
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. เนื้อหา
6. กิจกรรมการเรียนการสอน
7. สื่อการเรียนการสอน
8. การวัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดขึ้นจากความพยายาม ตอบคำถามว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์อะไร ตัวสาระอะไร ใช้วิธีการใด ใช้เครื่องมืออะไร และ จะทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ดังนั้นในการเขียนองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อ

2.5.5 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายหรือแบบเรียงหัวข้อ แผนการจัดการเรียนรู้ชนิดนี้จะเป็น การเรียงรายละเอียดขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับโดยใช้ ความเรียง เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมแต่มีข้อจำกัดในกรณีที่รายละเอียดอยู่คนละหน้ากัน เนื่องจากยากต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบ ตามแบบของอาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 213; อ้างถึงใน สมร คงเมือง, 2558, น. 28) ให้ความหมายของแผนการเรียนรู้ กล่าวคือ

เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อ และการวัดประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สรุปได้ว่าการจัดทำแผนการเรียนรู้ ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ และมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนาของหลักสูตร ซึ่งในการออกแบบแผนการเรียนรู้ของตนเองมีหลายรูปแบบ แต่ผู้สอนควรปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนกำหนดไว้ว่าให้ใช้รูปแบบใด ถ้าโรงเรียนไม่กำหนดรูปแบบไว้ ครูผู้สอนก็สามารถเลือกรูปแบบที่ตนเองเห็นว่าเหมาะสม

2.6 การหาประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการนำไปใช้ ซึ่งการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพมาเสนอ ดังนี้

2.6.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 713) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในกรงาน”

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 1) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงาน เพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายาม และค่าใช้จ่ายคุ้มค่าที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลลัพธ์ (Ratio between input, process and output)

สรุปได้ว่าประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำไปสู่ผลการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.6.2 ความสำคัญของการหาประสิทธิภาพ

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น. 131) กล่าวว่า “การวิจัยทางหลักสูตรและการสอนนักวิจัย จะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้”

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 153) กล่าวว่า “เมื่อครูทำการพัฒนาสื่อการเรียน การสอนหรือวิธีสอน หรือนวัตกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพของสื่อที่พัฒนา เพื่อที่จะมั่นใจในการที่จะนำไปใช้ต่อไป”

สรุปได้ว่าการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและนำมาทดลองใช้จริง

2.6.3 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์

ปิยะธิดา ปัญญา (2562, น. 53) กล่าวว่า หลักการของการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมโดยมีเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรม ดังนี้

1. ถ้าประสิทธิภาพด้านกระบวนการและด้านผลลัพธ์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่า นวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ
2. ถ้าประสิทธิภาพด้านกระบวนการและด้านผลลัพธ์ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ไม่เกิน 2.5 สรุปได้ว่า นวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ เกณฑ์ประสิทธิภาพ $(E_1/E_2) = 80/80$ ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum \frac{X}{A}}{N} \times 100 \quad (2-1)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum \frac{Y}{B}}{N} \times 100 \quad (2-2)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนที่ได้จากคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของคุณลักษณะ/พฤติกรรม/การทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

จากวิธีการหาประสิทธิภาพสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม กำหนดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่ง 80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งหมด ระหว่างเรียน จากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนและการทำใบงาน ซึ่งตั้งเป้าหมายด้านกระบวนการไว้ที่ร้อยละ 80 ขึ้นไป 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งหมด จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งตั้งเป้าหมายด้านผลลัพธ์ไว้ที่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเสนอไว้ดังนี้

2.7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุมาลี ชัยเจริญ (2557, น. 453) กล่าวว่า การประเมินด้านสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Assessment of learning achievement) หรือค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนถือเป็นมิติหนึ่งของการประเมินสื่อที่ใช้โดยทั่วไป ได้แก่ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หรือ E_1/E_2 หรือค่าดัชนีประสิทธิผล (Index effectiveness) ที่จะสะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพของสื่อ นอกจากนี้ยังสามารถประเมินได้จากคะแนนการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น การผ่านเกณฑ์ของรายวิชา หรือการผ่านเกณฑ์ของโรงเรียน เช่น กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 65 ของคะแนนเต็ม เป็นต้น

สุภาภรณ์ อ้วนอง (2561, น. 1) กล่าวว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถวัดได้ โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย”

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินคะแนนการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.7.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น. 56-58) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ
 2. กำหนดรูปแบบของข้อคำถาม และศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ
 3. เขียนข้อสอบ ลงมือเขียนข้อสอบ ใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดไว้ชั้น
- ที่ 1 เป็นกรอบ
4. ตรวจสอบข้อสอบ นำข้อสอบที่เขียนไว้ในขั้นที่ 3 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้ง
 5. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง
 6. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง
 7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

สรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นควรจะสร้างตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการวิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชาและทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ เขียนข้อสอบตามหลักในการเขียน ตรวจสอบข้อสอบ พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง นำไปทดลองใช้ และพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง โดยการพิมพ์จะต้องใช้รูปแบบที่เหมาะสม คำนึงถึงความประณีต ความถูกต้อง ซึ่งจะต้องตรวจทานให้ละเอียดเรียบร้อย

2.8 ความพึงพอใจ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ มาเสนอ ดังนี้

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

เรื่อนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2554, น. 34-35) ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติ ของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม การเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

อรพรรณ ธนบาล (2555, น. 91) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทศนคติและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวก และทางลบ ซึ่งในทางบวกแสดงออกถึงลักษณะความชอบ ความสนใจ ความพึงพอใจ เห็นด้วย ส่วนทางลบแสดงออกในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความเกลียด ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ต้องการ เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจในทางบวก จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี

นัสรีนทร์ บือฮา (2558, น. 58) กล่าวว่า “ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ที่ดี ความรู้สึกชอบที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้”

สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ความรู้สึกชอบหรือพอใจ กิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นสนองตอบความต้องการของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนมุ่งหวังที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

2.8.2 ความสำคัญของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

วัชร น้อยเวช (2552, น. 62) สรุปไว้ว่า “ความพึงพอใจมีความสำคัญ คือการที่บุคคลใดมีความพึงพอใจแล้วก่อให้เกิดความเอาใจใส่ต่องาน มีความขยัน ตั้งใจทำงานเป็นอย่างดีมีความสามัคคีในหมู่คณะ และก่อให้เกิดความเชื่อมั่น ทำให้ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม”

ศิริวรรณ หะมิงมะ (2557, น. 70) กล่าวว่า “ความสำคัญและความพึงพอใจของนักเรียนหรือกลุ่มนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานหรือกิจกรรมโครงงานนั้น ๆ บรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”

ความสำคัญของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจก่อให้เกิดความเอาใจใส่ต่องาน มีความขยัน ตั้งใจทำงานเป็นอย่างดี บรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.8.3 แนวทางในการสร้างความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

จันทิมา เมฆประโคน (2555, น. 42) กล่าวว่า ความสำเร็จของนักเรียนเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ คือ คุณสมบัติของครู วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลของครู ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความพึงพอใจมีความรักและกระตือรือร้นในการเรียน โดยปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของครู ดังนี้

1. มีการให้กำลังใจแก่นักเรียนที่กระทำความดี
2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน
3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า
4. สร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๆ เหมาะสม
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น
6. รับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

สรุปได้ว่า แนวทางในการสร้างความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ คือ ความพึงพอใจของนักเรียนเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ คือ คุณสมบัติของครู วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ดังนั้นครูจึงมีหน้าที่ที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความพึงพอใจ มีความรักและกระตือรือร้นในการเรียน

2.8.4 การสร้างความพึงพอใจ

ศุภสิริ โสมาเกต (2554, น. 155) ได้เสนอแนวคิดว่าการเรียนการสอนสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ คือ ความพึงพอใจ เนื่องจากปัจจุบันบทบาทของครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา ดังนั้น ต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียนและการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องนี้มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 แนวคิด ได้แก่

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติจริง คือ การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพ การทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง จากแนวคิดนี้ผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้อบรมผลสำเร็จ จะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม

2. ผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Inide Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic-Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้น และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ แนวคิดผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจนี้สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียน

ที่เกิดขึ้น เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่ได้รับจากการเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ยาก ๆ ได้สำเร็จส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นคงและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นส่งผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ได้จากผู้อื่น เช่น คำชมเชยจากผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมไปถึงผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่าการเรียนการสอนสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ คือ ความพึงพอใจ ครูต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียนและการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาและดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา ตาเถาะเจ๊ะโตะ (2560, น. 104) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/84.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทย โดยใช้สื่อประสม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อิสราภรณ์ อภิวงศ์งาม (2560, น. 51) ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่ใช้ รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง มีค่าคัพท์ในบทเรียนทั้งสิ้น 50 คำ ซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ รร (ร หัน) ได้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำ รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.67 การเขียนคำ รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.67 และคะแนนรวมทั้งในด้านการอ่านและการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60

กวิสรา เสนาบุญ (2563, น. 60) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17/81.20 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6299 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.99 ผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาคความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.13)

วรัญญา เสนสม (2563, น. 72-73) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพ 81.58/ 82.86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุ่มทนา ดุลนีย์ (2563, น. 129-130) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม คุณภาพความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.82-4.88$, S.D. = 0.00-0.11) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนก่อนเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 คิดเป็นจำนวนร้อยละเท่ากับ 46.22 หลังเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 คิดเป็นจำนวนร้อยละเท่ากับ 78.11 และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 75 พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Lee (2000) ศึกษาประสิทธิภาพการใช้สื่อประสมกับระบบการศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (English as a Second Language: ESL) โดยมีความมุ่งหมายเพื่อประเมินผลกระทบของสื่อประสมในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและหาประสิทธิภาพของสื่อประสมจากการเรียนในระบบการศึกษา ESL ที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองเรียนด้วยสื่อประสม กลุ่มควบคุมเรียนโดยไม่มีสื่อประสม ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Hamilton (2004) ศึกษาถึงเป้าหมายของการเพิ่มความเข้าใจในด้านทฤษฎี ปัจจุบันของการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมโดยกำหนดหน้าที่เฉพาะของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพเพื่อช่วยในการเรียนรู้และความเข้าใจงานวิจัยนี้ถูกออกมาเพื่อพิจารณาว่าจะพบความแตกต่างในความเข้าใจเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหรือไม่เมื่อนำเสนอภาพประกอบคำอธิบายกับนักเรียน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกรวบรวมหรือบูรณาการเนื้อหา ผู้เรียนจะถูกประเมินผลด้านความสามารถในการจดจำ ความเข้าใจ และการรับเอาความรู้ตามภาพประกอบคำอธิบายที่จะเตรียมเอาไว้ในบทเรียนลำดับขั้นตอนการทดสอบถูกสร้างขึ้นมาเพื่อประเมินชนิดของการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน แบบทดสอบการจดจำคำศัพท์และแบบทดสอบการให้จำกัดความหมายของคำศัพท์ ออกแบบมาเพื่อประเมินความรู้ยิ่งไปกว่านั้นแบบทดสอบความเข้าใจออกแบบมาเพื่อประเมินความเข้าใจ แบบทดสอบ

การถ่ายโอนความรู้ ออกแบบมาเพื่อประเมินผลการนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ และการประเมินผลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าภาพประกอบคำบรรยายได้รับออกแบบมาเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการเลือก ซึ่งพบว่าแบบทดสอบวัดความจำคำศัพท์มีระดับคะแนนสูงกว่าทุกกลุ่ม

Krawczyk (2008) ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบเป็นปัญหาเป็นหลัก และกิจกรรมเชิงปฏิบัติการเพื่อสอนบทเรียนเรื่องการแบ่งเซลล์และพันธุกรรมในชั้นเรียนวิชา ชีววิทยาระดับมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องของการเชื่อมโยงกันระหว่างเนื้อหาบทเรียนเรื่องการแบ่งเซลล์และเรื่องพื้นที่ของ Punnett โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนเรื่อง พันธุกรรมซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นปัญหาเป็นหลักขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับกลุ่มเล็ก ๆ พร้อมกับการทำกิจกรรม ซึ่งในชั้นเรียนที่มีการสอนเนื้อหาในระดับยากไปด้วย วิธีที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนคือ การใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนรวมทั้งแบบสำรวจเพื่อประเมินวิธีที่พวกเขาชอบให้ใช้การเรียนการสอนทั้งแบบก่อนและหลังการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นปัญหาเป็นหลักเพื่อโอกาสให้พวกเขาได้ทำการประเมินตนเองรวมทั้งยังได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเองด้วย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถแก้ปัญหาในส่วนเนื้อหาบทเรียนที่เกี่ยวกับเรื่องพันธุศาสตร์ในระดับยากได้ ในวันเรียนที่ได้รับคำแนะนำจากคุณครูเพียงเล็กน้อยและได้รับการสอนให้ทำการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เรื่องการแบ่งเซลล์และพันธุกรรมตามรูปแบบของวิธีการสอนแบบเน้นปัญหาเป็นหลัก

Didem (2010, pp. 1-2) ศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ให้นักเรียนระดับประถมศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียน และพัฒนาระดับโครงสร้างความคิด โดยจะประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ 4 ครั้งต่อสัปดาห์ การศึกษาครั้งนี้จะแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 21 คน มีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนในนักเรียนทั้งสองกลุ่มผลการวิเคราะห์พบว่าคะแนนทดสอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนสามารถสร้างระดับความคิดได้มากขึ้น

Judge (2011, p. 1546) ศึกษาการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนักศึกษาจะต้องมีการสื่อสารในระหว่างการประชุม ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จะต้องมีการพัฒนาและถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน นักเรียน จะต้องวิเคราะห์ปัญหาที่ได้และนำเสนอกลุ่มของตนเอง ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดนี้นักเรียนต้องใช้ทักษะในการสื่อสารตลอดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับ ICT ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเดิม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการทดสอบความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับ ICT เป็นกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดซึ่งการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับ ICT เหมาะที่จะนำไปปลูกฝังทักษะการสื่อสารเพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม ช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีระบบ มีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยฝึกให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหา

ได้วิเคราะห์แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ช่วยกระตุ้นความสามารถนักเรียนในกระบวนการคิด กระบวนการแก้ไขปัญหา การระดมความคิดในการทำงานเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดประโยชน์ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะที่ได้ไปปรับใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ และความเข้าใจ สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.10 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มทดลอง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 32 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 7 แผน รวมเวลา 14 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 3 ระดับ คือ 3 2 1 จำนวน 10 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 7 แผนการเรียนรู้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาวิชา ผลการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย และเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่จะใช้ในการสอนจากเอกสารจริง

3.3.1.2 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ แบบเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดที่ ท 4.1 ป.3/2 ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค และตัวชี้วัดที่ 4.1 ป.3/4 แต่งประโยคง่าย ๆ นำมาปรับใช้เพื่อกำหนดโครงสร้างรายละเอียดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประสม และชั่วโมงในการเรียนการสอน

3.3.1.3 ศึกษาหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

3.3.1.4 กำหนดรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยมีรายละเอียดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประสม และจำนวนชั่วโมง ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
1. โครงสร้างประโยค	ท 4.1 ป.3/2 ป.3/4	1. นักเรียนบอกส่วนประกอบของประโยคได้ 2. นักเรียนเขียนโครงสร้างประโยคได้	ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา - ครูกำหนดประเด็นปัญหา จากการรับชม วีดิทัศน์เรื่องโครงสร้างประโยค	1. ใบความรู้ 2. ใบงาน 3. PowerPoint โครงสร้างประโยค	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
		3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	<p>เช่น ประโยค หมายถึงอะไร โครงสร้างประโยค ประกอบด้วย อะไรบ้าง</p> <p>จงอธิบาย หรือครู สลับตำแหน่ง คำในประโยค</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา</p> <p>- นักเรียนทำความเข้าใจกับ ปัญหาในประเด็น เรื่องโครงสร้าง ประโยค ส่วนประกอบ ของประโยค</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการ ศึกษาค้นคว้า</p> <p>- ครูให้นักเรียน ศึกษาค้นคว้า ข้อมูลจากแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นสังเคราะห์ ความรู้</p> <p>- หลังจากที่ นักเรียนได้ศึกษา ข้อมูลแล้ว ให้นักเรียน แลกเปลี่ยนสิ่งที่ ตนเองได้จากการเรียนรู้</p>	<p>4. วีดิทัศน์ เรื่อง โครงสร้าง ประโยค</p> <p>5. หนังสือเรียน ภาษาไทย ป.3</p>	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			<p>ชั้นที่ 5 ชั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ</p> <p>- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการศึกษาค้นคว้าที่ได้จากการทำกิจกรรมทั้งหมดเพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่</p> <p>ชั้นที่ 6 ชั้นนำเสนอและประเมินผลงาน</p> <p>- นักเรียนนำผลงานจากการทำกิจกรรม ใบงานเสนอต่อครูผู้สอน</p> <p>- นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน</p> <p>- ครูผู้สอนประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>		
2. ชนิดและหน้าที่ของประโยค	ท 4.1 ป.3/2 ป.3/4	1. นักเรียนบอกลักษณะของประโยคได้ 2. นักเรียนเขียนระบุหน้าที่ของประโยคได้	<p>ชั้นที่ 1 ชั้นกำหนดปัญหา</p> <p>- ครูกำหนดประเด็นปัญหา จากการรับชม วีดิทัศน์ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของประโยค เช่น คำใดทำหน้าที่</p>	1. ใบความรู้ 2. ใบงาน 3. PowerPoint ชนิดและหน้าที่ของประโยค 4. วีดิทัศน์ เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของประโยค	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
		3. นักเรียนมี วินัยในการ ทำงาน	<p>เป็นประธาน กริยา และกรรม ของ ประโยค หรือชนิด ของประโยค มีอะไรบ้าง</p> <p>จงอธิบาย ชั้นที่ 2 ชั้นทำความเข้าใจ กับปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำความเข้าใจกับปัญหา ในประเด็นเรื่อง ตำแหน่งและ หน้าที่ของคำ ในประโยค ส่วนประกอบ และ ชนิดของประโยค <p>ชั้นที่ 3 ชั้นดำเนินการ ศึกษาค้นคว้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้นักเรียน ศึกษาค้นคว้า ข้อมูลจาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ <p>ชั้นที่ 4 ชั้นสังเคราะห์ ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียน แลกเปลี่ยนสิ่งที่ ตนเองได้จาก การเรียนรู้ <p>ชั้นที่ 5 ชั้นสรุปและ ประเมินค่า ของคำตอบ</p>	5. หนังสือเรียน ภาษาไทย ป.3	

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนและครู ร่วมกันสรุป การศึกษาค้นคว้า ที่ได้จากการทำ กิจกรรมทั้งหมด เพื่อสร้างเป็นองค์ ความรู้ใหม่ ชั้นที่ 6 ชี้นำเสนอ และประเมินผลงาน - นักเรียนนำผลงาน จากการทำกิจกรรม ใบงาน เสนอต่อ ครูผู้สอน - นักเรียนทำ แบบทดสอบย่อย หลังเรียน - ครูผู้สอน ประเมินผลงาน จากการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ 		
3. ประโยค บอกเล่า	ท 4.1 ป.3/2 ป.3/4	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียน อธิบาย ลักษณะ ของประโยค บอกเล่าได้ 2. นักเรียนเขียน ระบุชนิด ของคำใน การแต่ง ประโยค ได้ถูกต้อง 	<p>ชั้นที่ 1 ชั้นกำหนด ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูกำหนดประเด็น ปัญหา เรื่อง ประโยคบอกเล่า เช่น คำใดที่บ่งบอก ว่าเป็นประโยค บอกเล่า <p>ชั้นที่ 2 ชั้นทำความเข้าใจกับปัญหา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ 2. ใบงาน 3. PowerPoint ประโยค บอกเล่า 	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
		3. นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำความเข้าใจกับปัญหาในประเด็นเรื่องลักษณะของประโยคบอกเล่าชนิดของคำในประโยค ชั้นที่ 3 ชั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า - ครูให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ชั้นที่ 4 ชั้นสังเคราะห์ความรู้ - หลังจากที่นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลแล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองได้จากการเรียนรู้ ชั้นที่ 5 ชั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปปัญหาและคำตอบของปัญหา ชั้นที่ 6 ชั้นนำเสนอและประเมินผลงาน - นักเรียนนำผลงานจากการ ใ้งานเสนอต่อครูผู้สอน 	<ul style="list-style-type: none"> 4. ตัวอย่างการเขียนประวัติส่วนตัว 5. วีดิทัศน์เรื่องประโยคบอกเล่า 6. หนังสือเรียนภาษาไทย ป.3 	

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน - ครูผู้สอนประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 		
4. ประโยคปฏิเสธ	ท 4.1 ป.3/2 ป.3/4	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคปฏิเสธได้ 2. นักเรียนเขียนเรียงคำเป็นประโยคปฏิเสธได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน 	<p>ชั้นที่ 1 ชั้นกำหนดปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูกำหนดประเด็นปัญหา เรื่อง ประโยคปฏิเสธ เช่น ลักษณะของประโยคปฏิเสธ เป็นอย่างไร <p>ชั้นที่ 2 ชั้นทำความเข้าใจกับปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำความเข้าใจกับปัญหาในประเด็นเรื่องลักษณะของประโยคปฏิเสธ คำใดบ้างที่ใช้ในประโยคปฏิเสธ การเขียนเรียงคำในประโยค <p>ชั้นที่ 3 ชั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ 2. ใบงาน 3. Power Point ประโยคปฏิเสธ 4. เกม 5. วีดิทัศน์ เรื่อง ประโยคปฏิเสธ 6. หนังสือเรียนภาษาไทย ป.3 	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			<p>ชั้นที่ 4 ชั้นสังเคราะห์ ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลังจากที่นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลแล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองได้จากการเรียนรู้ <p>ชั้นที่ 5 ชั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปปัญหาและคำตอบของปัญหา <p>ชั้นที่ 6 ชั้นนำเสนอและประเมินผลงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนนำผลงานจากการ ใบงานเสนอต่อครูผู้สอน - นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน - ครูผู้สอนประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 		
5. ประโยค คำถาม	ท 4.1 ป.3/2 ป.3/4	1. นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคคำถามได้	<p>ชั้นที่ 1 ชั้นกำหนดปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และ 	1. ใบความรู้ 2. ใบงาน 3. Power Point ประโยคคำถาม	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
		<p>2. นักเรียน แต่งประโยค คำถามได้</p> <p>3. นักเรียนมี ความมุ่งมั่น ในการทำงาน</p>	<p>แจกใบความรู้ ใบงานกิจกรรมที่ 5 และสถานการณ์ ปัญหา เช่น อธิบายลักษณะ ของประโยคคำถาม ว่าเป็นอย่างไร</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูและนักเรียนทำความเข้าใจกับปัญหาในเรื่องลักษณะและคำที่ใช้ในประโยคคำถาม <p>ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ <p>ขั้นที่ 4 ขั้นสังเคราะห์ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลังจากที่นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลแล้วแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองได้ <p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปปัญหาและคำตอบของปัญหา 	<p>4. เพลง</p> <p>5. วีดิทัศน์ เรื่อง ประโยค คำถาม</p> <p>6. หนังสือเรียน ภาษาไทย ป.3</p>	

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			<p>ชั้นที่ 6 ชื่อนำเสนอ และประเมินผลงาน</p> <p>- นักเรียนนำผลงานจากการทำกิจกรรม ใบงานเสนอต่อครูผู้สอน</p> <p>- นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน</p> <p>- ครูผู้สอนประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>		
6. ประโยค ขอร้อง	ท 4.1 ป.3/2 ป.3/4	<p>1. นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคขอร้องได้</p> <p>2. นักเรียนแต่งประโยคขอร้องจากภาพได้</p> <p>3. นักเรียนมีวินัยในการทำงาน</p>	<p>ชั้นที่ 1 ชั้นกำหนดปัญหา</p> <p>- ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และแจกใบความรู้</p> <p>ใบงานกิจกรรมที่ 6 และสถานการณ์ปัญหา เช่น วิธีการแต่งประโยค</p> <p>ขอร้อง ควรแต่งอย่างไร ภาพที่กำหนดสามารถแต่งเป็นประโยคขอร้องได้อย่างไร</p>	<p>1. ใบความรู้</p> <p>2. ใบงาน</p> <p>3. PowerPoint ประโยคขอร้อง</p> <p>4. นิทาน</p> <p>5. วีดิทัศน์ เรื่อง ประโยคขอร้อง</p> <p>6. หนังสือเรียนภาษาไทย ป.3</p>	2

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			<p>ชั้นที่ 2 ชั้นทำความเข้าใจกับปัญหา</p> <p>เข้าใจกับปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำความเข้าใจภาพ และคำที่ใช้ในประโยค ขอร้อง ลักษณะของประโยค <p>ชั้นที่ 3 ชั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ <p>ชั้นที่ 4 ชั้นสังเคราะห์ความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลังจากทีนักเรียนได้ศึกษาข้อมูลแล้ว แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน <p>ชั้นที่ 5 ชั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปปัญหา และคำตอบของปัญหา <p>ชั้นที่ 6 ชั้นนำเสนอ และประเมินผลงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนนำผลงานจากการทำกิจกรรม ใ้งานเสนอต่อครูผู้สอน 		

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน - ครูผู้สอนประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 		
7. ประโยคคำสั่ง	ท 4.1 ป.3/2 ป.3/4	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคคำสั่งได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเปลี่ยนลักษณะของประโยคคำสั่งได้ 3. นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ 	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และแจกใบความรู้ <p>ใบงานกิจกรรมที่ 7 และสถานการณ์ปัญหา เช่น การเปลี่ยนประโยคบอกเล่า เป็นประโยคคำสั่ง</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำความเข้าใจคำที่ใช้ในประโยคคำสั่งลักษณะของประโยค วิธีการเปลี่ยนประโยค <p>ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้ 2. ใบงาน 3. PowerPoint ประโยคคำสั่ง 4. ตัวอย่างบทบาทสมมติ 	2

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่/เรื่อง	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์ การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อประสม	เวลา (ชั่วโมง)
			ชั้นที่ 4 ชั้นสังเคราะห์ ความรู้ - หลังจากทีนักเรียน ได้ศึกษาข้อมูล แล้ว แลกเปลี่ยน สิ่งที่ตนเองได้		
			ชั้นที่ 5 ชั้นสรุปและ ประเมินค่าของคำตอบ - ครูและนักเรียน ร่วมกันสรุป ปัญหา และ คำตอบของปัญหา ชั้นที่ 6 ชั้นนำเสนอ และประเมินผลงาน - นักเรียนนำผลงาน จากการทำ กิจกรรม ใบบาน เสนอต่อครูผู้สอน - นักเรียนทำ แบบทดสอบย่อย หลังเรียน - ครูผู้สอน ประเมินผลงาน จากการจัด กิจกรรม การเรียนรู้	5. วีดิทัศน์ เรื่อง ประโยคคำสั่ง 6. หนังสือเรียน ภาษาไทย ป.3	
รวมเวลาเรียน					14

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เรื่องเนื้อหา ความเหมาะสม และนำข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนด้านการวัดผลและ ประเมินผลด้านภาษา และด้านเนื้อหา ประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ วุฒิกการศึกษา ปร.ด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ วุฒิกการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุช เมฆเมืองทอง วุฒิกการศึกษา ค.ด. (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร) อาจารย์ประจำสาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

4) คุณครูกัญชลี ศรีชวาชัย วุฒิกการศึกษา ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

5) คุณครูจุฬารัตน์ ภิรมย์ วุฒิกการศึกษา ค.บ. (ภาษาไทย) ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และความตรงตามเนื้อหา ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ชื่อเรื่อง เนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กัน และมีความเหมาะสมหรือไม่ แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยรายการประเมิน 20 ข้อ ครอบคลุมองค์ประกอบหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ 6 ประการ ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดสาระสำคัญ การกำหนดสาระการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดสื่อประสม/แหล่งเรียนรู้ และการกำหนดการวัดประเมินผลด้วยแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 82) ดังนี้

ให้ 5 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ให้ 3 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ให้ 1 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย จากนั้นนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท Likert (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121) มีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลความว่า เหมาะสมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

3.3.1.7 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม โดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73, S.D. = 0.39$)

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่ได้รับการประเมินแล้วจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำ จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้สอนจริงกับกลุ่มทดลอง

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร

เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร แบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ 1 ฉบับ ตามขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักการ วิธีการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียน ประโยค เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร จากหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัด และประเมินผล

3.3.2.2 ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียนหลักการใช้ภาษา สาระภาษาไทย และคู่มือ การวัดผลประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พุทธศักราช 2551

3.3.2.3 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ เป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การออกข้อสอบ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

เรื่อง/สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ	
		ออก ข้อสอบ	ใช้จริง
1. โครงสร้าง ของประโยค	1.1 นักเรียนบอกส่วนประกอบของประโยคได้	3	2
	1.2 นักเรียนเขียนโครงสร้างประโยคได้	4	2
2. ชนิดและหน้าที่ ของประโยค	2.1 นักเรียนบอกลักษณะของประโยคได้	3	1
	2.2 นักเรียนเขียนระบุหน้าที่ของประโยคได้	3	2
3. ประโยคบอกเล่า	3.1 นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคบอก เล่าได้	3	2
	3.2 นักเรียนเขียนระบุชนิดของคำในการแต่ง ประโยคได้ถูกต้อง	4	2
4. ประโยคปฏิเสธ	4.1 นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยค ปฏิเสธได้	4	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เรื่อง/สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ	
		ออก ข้อสอบ	ใช้จริง
5. ประโยคคำถาม	4.2 นักเรียนเขียนเรียงคำเป็นประโยคปฏิเสธได้	4	2
	5.1 นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคคำถามได้	3	1
	5.2 นักเรียนแต่งประโยคคำถามได้	4	2
6. ประโยคขอร้อง	6.1 นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคขอร้องได้	4	2
	6.2 นักเรียนแต่งประโยคขอร้องจากภาพได้	4	2
7. ประโยคคำสั่ง	7.1 นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคคำสั่งได้	4	2
	7.2 นักเรียนสามารถเขียนเปลี่ยนลักษณะของประโยคได้	3	1
14 จุดประสงค์		50	25

3.3.2.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 50 ข้อ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความชัดเจนเชิงเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องเชิงเนื้อหาระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ประเมินแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร IOC (ไพศาล วรรคมา, 2562, น. 269) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.6 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป พบว่าได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.3.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการพิจารณาความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จำนวน 32 คน ที่เคยเรียนเรื่องนี้มาแล้ว นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนสอบ มาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.3.2.8 นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย หาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเป็นรายข้อ โดยใช้การทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง คัดเลือกข้อทดสอบที่นำมาใช้จริงจำนวน 25 ข้อ ที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจ

จำแนกมากกว่า 0.20 รวมถึงค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.44-0.78 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31-0.69 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

3.3.2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำไปพิมพ์เป็นต้นฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองต่อไป

3.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบประมาณค่าของ บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 123

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์แปรผลระดับความพึงพอใจ ดังนี้

ให้ 3 คะแนน หมายถึง เมื่อมีความพึงพอใจมาก

ให้ 2 คะแนน หมายถึง เมื่อมีความพึงพอใจปานกลาง

ให้ 1 คะแนน หมายถึง เมื่อมีความพึงพอใจน้อย

3.3.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้ภาษา รวมไปถึงลักษณะของข้อคำถามและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้ภาษา รวมไปถึงลักษณะของข้อคำถาม

3.3.3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำ ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

3.3.3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเห็นให้คะแนนและนำมาวิเคราะห์ ซึ่งพิจารณาค่าดัชนี (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.3.3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองต่อไป

3.4 แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยมีลักษณะการทดลอง ดังตารางที่ 3.3 (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 142)

ตารางที่ 3.3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
E	O1	X	O2

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

O1 หมายถึง ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยชน์เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

O2 หมายถึง ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยชน์เพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 25 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและวิเคราะห์หาคุณภาพแล้ว บันทึกผลการสอบคะแนนก่อนเรียน

3.5.2 ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยชน์เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมที่ได้จัดทำขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 แผน รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมแต่ละแผนการเรียนรู้ จะมีการเก็บคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน และจากใบงาน

3.5.3 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังการทดลองครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยชน์เพื่อการสื่อสาร เพื่อทดสอบความรู้ และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากผ่านการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมมาแล้ว ด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม

3.5.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยชน์เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์แต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม จากการทำแบบทดสอบย่อย หลังเรียน จากการทำใบงาน และการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร E_1/E_2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

3.6.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

3.6.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเทียบกับเกณฑ์การประมาณค่าความพึงพอใจของผู้เรียน และการแปลความหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์การประมาณค่าความพึงพอใจของผู้เรียนและการแปลความหมายกำหนดไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 123)

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 แปลความว่า มีระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 แปลความว่า มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 แปลความว่า มีระดับความพึงพอใจน้อย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.7.1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแบบปรนัย และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง IOC (The Index of Item-objective Congruence: IOC) ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 269)

$$IOC = \frac{ER}{n} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	เป็นดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.1.2 การหาค่าความยาก (p) (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 298)

$$p = \frac{f}{n} \quad (3-2)$$

เมื่อ	p	แทน	ดัชนีความยากง่าย
	f	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่เข้าสอบ

3.7.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (B-index) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามวิธีของเบรนแนน (Brenan) ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 308)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_f}{n_f} \quad (3-3)$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีอำนาจจำแนก
	f_p	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (pass)
	f_f	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (fail)
	n_p	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มผ่านเกณฑ์
	n_f	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

3.7.1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรโลเวทท์ (Lovett's Method) (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด
	X_i	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3.7.2 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เกณฑ์ 80/80 (ปิยะธิดา ปัญญา, 2562. น. 53) ดังนี้

การหาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad (3-5)$$

การหาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100 \quad (3-6)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนกิจกรรมกลุ่มร่วมมือและแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนของนักเรียนแต่ละคน
	$\sum F$	แทน	คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรืองาน
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลการสอบหลังเรียน

3.7.3 สถิติพื้นฐาน

3.7.3.1 วิเคราะห์ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 321)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-7)$$

เมื่อ	f	แทน	ความถี่ของรายการ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

3.7.3.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-8)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.3.3 วิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 325)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (3-9)$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i แทน คะแนนของคนที่ i
 n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.4 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อความเข้าใจหลังเรียน ระหว่างนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยการทดสอบค่า t (t-test Dependent Samples) (สุรวาท ทองบุ, 2553, น. 129)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}; df = N - 1 \quad (3-10)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงแบบที (t-distribution)
 D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
 $\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียน

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t (t-test Dependent Samples)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1 / E_2 = 80/80$

ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาข้อบ่งชี้เนื้อหาวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาภาษาไทย และเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่จะใช้ในการสอนจากเอกสารจริง เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน n	คะแนนการทดสอบย่อยหลังเรียน และการทำใบงาน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม (คะแนนเต็ม 70 คะแนน)		คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
32	2,240	1,802	800	649
	$E_1 = 80.45$		$E_2 = 81.13$	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม คะแนนการทดสอบย่อยหลังเรียน และการทำใบงาน คิดเป็นร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.45 และคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละของประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.13 ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.45/81.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยนำคะแนนสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน-หลังเรียน ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มาวิเคราะห์แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และทดสอบสมมติฐาน t-test แบบ One Group Pre-test Post-test Design ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังผลตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

n	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย \bar{X}		$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	t
		ก่อนเรียน	หลังเรียน				
32	25	12.72	20.28	242	1,924	58,564	24.58*

* ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05 df_{31}} = 1.6955$)

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากได้ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่พัฒนาขึ้น นำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. การเรียนด้วยสื่อประสมทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น	2.75	0.44	มาก
2. การเรียนด้วยสื่อประสมช่วยให้นักเรียน สร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้	2.78	0.42	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
3. นักเรียนชอบสื่อประกอบการเรียนรู้	2.75	0.44	มาก
4. นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสามารถสื่อสารข้อมูลไปยังผู้อื่นได้	2.66	0.48	มาก
5. นักเรียนได้เรียนรู้ จากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง จากกิจกรรมการเรียนรู้	2.88	0.34	มาก
6. นักเรียนเข้าใจเรื่องประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง และประโยคคำสั่ง มากยิ่งขึ้น	2.75	0.44	มาก
7. นักเรียนได้ฝึกเขียนประโยคเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง ทั้งในและนอกเวลาเรียน	2.78	0.42	มาก
8. นักเรียนได้ประโยชน์จากกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	2.81	0.40	มาก
9. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ช่วยให้นักเรียนทำงานอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน	2.72	0.46	มาก
10. นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนด้วยปัญหาเป็นฐานกับวิชาอื่น ๆ	2.94	0.25	มาก
เฉลี่ย	2.78	0.07	มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.07) นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก จำนวน 10 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุดได้แก่ รายการที่ 10 นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนด้วยปัญหาเป็นฐานกับวิชาอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.25) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุดได้แก่ รายการที่ 4 นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสามารถถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.48)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ผลการศึกษาสรุปได้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการวิจัยเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมเรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผล ดังนี้

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.45/81.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$. S.D. = 0.07)

5.2 อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.45/81.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมาจาก

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร เนื้อหาการเรียนรู้ ตำราที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์หลักสูตร ก่อนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนผ่านการวิเคราะห์และตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เกิดประโยชน์กับผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อัจฉรา ตาเส๊ะเจ๊ะโซะ (2560, น. 104) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/84.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุมัทนา ดุสนีย์ (2563, น. 129-130) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม คุณภาพความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82-4.88$, S.D. = 0.00-0.11) คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนก่อนเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 คิดเป็นจำนวนร้อยละเท่ากับ 46.22 หลังเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 คิดเป็นจำนวนร้อยละเท่ากับ 78.11 และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้ก่อนนำมาใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง และกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และทักษะด้วยตนเองผ่านขั้นตอนการแก้ปัญหาที่จัดไว้ให้ผู้เรียน โดยใช้แหล่งข้อมูลที่นำเสนอ เชื่อมถึงได้ง่ายสะดวกในการใช้งาน และการที่ผู้เรียนได้ฝึกลงมือปฏิบัติจริงนั้น จะช่วยทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดทักษะการคิดแก้ปัญหา รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อิศราภรณ์ อภิวงค์งาม (2560, น. 51) ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง มีค่าศัพท์ในบทเรียนทั้งสิ้น 50 คำ ซึ่งสามารถ

พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำ รร (ร หัน) ได้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำ รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.67 การเขียนคำ รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.67 และคะแนนรวมทั้งในด้านการอ่าน และการเขียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กวิสรา เสนาบุญ (2563, น. 60) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17/81.20 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6299 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.99 ผลการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรัญญา เสนสม (2563, น. 72-73) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพ 81.58/ 82.86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.07) ดังที่ อรพรรณ ธนบาล (2555, น. 91) ได้กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจ คือความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทศนคติและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวก และทางลบ ซึ่งในทางบวกแสดงออกถึงลักษณะ ความชอบ ความสนใจ ความพึงพอใจ เห็นด้วย ส่วนทางลบแสดงออกในทางที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความเกลียด ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ต้องการ เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจในทางบวก จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี และศิริวรรณ หะมิงมะ (2557, น. 70) กล่าวไว้ว่า ความสำคัญและความพึงพอใจของนักเรียนหรือกลุ่มนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการหรือกิจกรรมโครงการนั้น ๆ บรรลุผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนัสรินทร์ ป้อชา (2558, น. 58) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ความรู้สึกที่ดี ความรู้สึกชอบ ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กวิสรา เสนาบุญ (2563, น. 60) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผลการศึกษาคความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.13)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานทั้ง 6 ขั้นตอน ควรจัดเวลาในการดำเนินกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับความยากง่ายของเนื้อหา และบางกิจกรรมใช้เวลาค่อนข้างมาก ผู้สอนจึงควรจัดสรรเวลาให้เหมาะสม และในแต่ละขั้นตอนกำหนดด้วยเวลาตามแผนการจัดการเรียนรู้ บางขั้นตอน บางแผนการจัดการเรียนรู้นักเรียนใช้เวลามากกว่าที่กำหนด เช่น ขั้นตอนดำเนินการศึกษาค้นคว้า ไม่เพียงพอในการค้นคว้า สำหรับขั้นนำเสนอและประเมินผล ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนดำเนินการให้เสร็จทันตามเวลาที่กำหนดไว้ แต่ต้องยืดหยุ่นเวลาให้นักเรียนด้วย

5.3.1.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานทั้ง 6 ขั้นตอนนั้น หากนำไปใช้วิจัยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจำเป็นต้องถ่ายทอดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอย่างละเอียด มีการปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนรู้ในส่วนที่เป็นสถานการณ์ ควรเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง

5.3.1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรนำสื่อประสมร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อประสมร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ เช่น เทคนิค TGT เทคนิค NHT และเทคนิค JIGSAW

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับชุดฝึกทักษะ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กวิสรา เสนาบุญ. (2563). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ สาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กันต์ณริน ทรายชา. (2555). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้สื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เกรียงไกร จริยะปัญญา, วีระชัย คอนจอ และปัญญา ทองนิล. (2557). เทคโนโลยีสื่อประสม สอนการถ่ายภาพเบื้องต้น กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. *วารสารวิชาการ Veridui E-Journal*, 7(2), 73-88.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2562). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สกสค. ลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2555). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีสำนวนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: สกสค. ลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2556). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สกสค. ลาดพร้าว.
- จันทิมา เมยประโคน. (2555). *การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน วิชาศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ 4 MAT*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขวลิต ชุกกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์*.
- ณัฐกานต์ กำเนิดเข้ว่า. (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

- ถนอม ยนต์ชัย. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทิวพร วงษ์กล้า. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤนาท จันกล้า. (2559). การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาเอกคณิตศาสตร์ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- นันทรัตน์ นวลมา. (2557). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในชั้นเรียนคณิตศาสตร์ เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กไทยในประชาคมอาเซียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นัสรินทร์ บือชา. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา(STEM Education) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยา ความสามารถในการแก้ปัญหาและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะธิดา ปัญญา. (2562). สถิติพื้นฐานสำหรับการวิจัย. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ปรียากร สุภาพ. (2558). การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง กฎเกณฑ์เบื้องต้นเกี่ยวกับกรณฑ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ไพศาล วรรค้ำ. (2561). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ไพศาล วรรค้ำ. (2562). การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research) (พิมพ์ครั้งที่ 11). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- พงษ์จันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2554). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- ภัทรา ปัญจมาตย์. (2557). การพัฒนาชุดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องการบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ภัทราวดี มากมี. (2554). การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning). *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย*, 5(1), 1-14.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น จำกัด.
- รุสตา จะปะเกีย. (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยา และความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เรืองยศ ศิริเสาร์. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองบัวกุดอ้ออำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เรือนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2554). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม. (2563). แบบสรุปรายงานผลการทดสอบของโรงเรียน. มหาสารคาม: โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม.
- วัญญา เสนสม. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชร น้อยเวช. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้รูปแบบการสอนของบลูม (Bloom) กับ การสอนปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วิจารณ์ พานิช. (2559). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). การออกแบบการจัดการเรียนการสอนการรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์ และยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์. (2554). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: วิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก Student Center : Problem- Based Learning. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 3(1), 104-112.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย. (2559). วิธีสอนทั่วไป (Method of Teaching) (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศิริวรรณ หะมิงมะ. (2557). ผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในสังคมพหุวัฒนธรรม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับ การเรียนรู้ตามคู่มือครู (วิทยานิพนธ์ กศ.ม). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมร คงเมือง. (2558). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีสู่ปฏิบัติการออกแบบและพัฒนา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). แนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุภัทรา กาวินา. (2558). การใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำของนักเรียนชนเผ่า ปกาเกอะญอ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาพรณ์ อ้วนอง. (2561). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้นจาก http://supapornouinong.blogspot.com/2018/04/blog-post_25.html.
- สุ่มทนา ดุลนีย์. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม เพื่อส่งเสริม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2557). การออกแบบการสอน หลักการ ทฤษฎี สู่การปฏิบัติ. ขอนแก่น: แอนนาออฟเซต.
- สุรวาท ทองบุ. (2553). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- อภิชัย เหล่าพิเดช และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เรื่อง ปัญหาทางสังคมของไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 6(3), 757-774.
- อรพรรณ ชูนาบาล. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กัน เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- อัจฉรา ตาเล๊ะเจ๊ะโอะ. (2560). *ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทย โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อาทิมา สร้อยจิตร. (2561). *การจัดการเรียนรู้ เรื่อง พระมหากษัตริย์ผู้ทรงสถาปนาอาณาจักรไทย สาระประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสมร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL)* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อิสราภรณ์ อภิวงค์งาม. (2560). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำที่ใช้ รร (ร หัน) โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุบลวรรณ ปัญนะ. (2558). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิคห้องเรียนเรียนกลับทางที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องประยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2545). *เทคโนโลยีการศึกษา: หลักการและแนวคิดสู่ปฏิบัติ*. สงขลา: ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เอมิกา สุวรรณหิตาทร. (2558). *การพัฒนาแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูระดับชั้นมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Didem INEL1 and Ali Günay BALIM. (2010). The effects of using problem-based learning in science and technology teaching upon students' academic achievement and levels of structuring concepts. *Asia-Pacific Forum on Science Learning and Teaching*, 11(2), 1-23.
- Hamilton, Heather Suzanne. (2004). *The Effect of Different Types of Image Annotations in Scientific Text on Different Learning Outcomes in Multimedia Learning Environments*. Dissertation Abstracts International.
- Judge, S. K., K. Osman and S. F. M. Yassin. (2011). Cultivating Communication Through PBL with ICT. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15, 1546–1550.
- Krawczyk, Tracie Dianne. (2008). Using Problem-based Learning and Hand on Activities to Teach Meiosis and Heredity in a High School Biology Classroom, *Masters Abstracts International*, 46(2), unpagged; April.
- Lee, Eunhae A. (2000). *A Study of the Effectiveness of Interactive Multimedia in Adult ESL Education*. Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม	ภาคเรียนที่ ๒ ปี ๒๕๖๔
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๖ ธรรมชาติเจ้าเอย	เวลา ๑๔ ชั่วโมง
เรื่อง ประโยคบอกเล่า	เวลา ๒ ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโร	ห้อง ป.๓/๒
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....	เวลา.....-.....

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๔.๑ ป.๓/๒ ระบุนิพจน์และหน้าที่ของคำในประโยค

ท ๔.๑ ป.๓/๔ แต่งประโยคง่าย ๆ

สาระสำคัญ

ภาษา เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร มนุษย์ต้องใช้ภาษาพูดจาสื่อสาร เขียนสื่อสารกับคนที่อยู่รอบข้าง เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิด ความต้องการ เพื่อบอกเล่า หรือเพื่อรับรู้ ในการใช้ภาษา จะมีการนำคำมาเรียงต่อกันให้มีความหมาย เรียกว่า ประโยค โดยจำแนกเป็นภาคประธานและภาคแสดง

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคบอกเล่าได้ (K)
๒. นักเรียนเขียนระบุนิพจน์ของคำในการแต่งประโยคได้ถูกต้อง (P)
๓. นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ (A)

สาระการเรียนรู้

ประโยคเพื่อการสื่อสาร

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
๒. ความสามารถในการคิด
๓. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

ชิ้นงาน/ภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอย แสดงความรู้)

๑. ใบงานที่ ๓ เรื่อง ชนิดของคำในการแต่งประโยค
๒. แบบทดสอบย่อยหลังเรียนครั้งที่ ๓

กิจกรรมการเรียนรู้

- นักเรียนศึกษาตัวอย่างการเขียนประวัติส่วนตัว
- ครูดำเนินการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ชั่วโมงที่ ๑

ขั้นที่ ๑ ขั้นกำหนดปัญหา

๑. ครูกำหนดประเด็นปัญหา จากการรับชม วีดีทัศน์ เรื่อง ประโยคบอกเล่า

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=uPccfAO-3mY&t=559s>

- ลักษณะของประโยคบอกเล่า เป็นอย่างไร
- มีคำใดที่บ่งบอกว่า เป็นประโยคบอกเล่า
- คำใดบ้างที่เราใช้ในการแต่งประโยค

ขั้นที่ ๒ ขั้นทำความเข้าใจกับปัญหา

๑. นักเรียนทำความเข้าใจกับปัญหาในประเด็นต่อไปนี้
 - ปัญหาคืออะไร
 - อะไรคือสิ่งที่นักเรียนยังไม่รู้
 - หากนักเรียนต้องการรู้ นักเรียนจะหาคำตอบได้จากที่ใด

ขั้นที่ ๓ ขั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า

๑. นักเรียนวางแผนการศึกษาค้นคว้า
 - กำหนดวิธีการสืบค้นข้อมูล แหล่งข้อมูล
 - ลงมือดำเนินการศึกษาค้นคว้า จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และบันทึกผล
 - การศึกษาค้นคว้าให้นักเรียนทำใบงาน เรื่อง ชนิดของคำในการแต่งประโยค

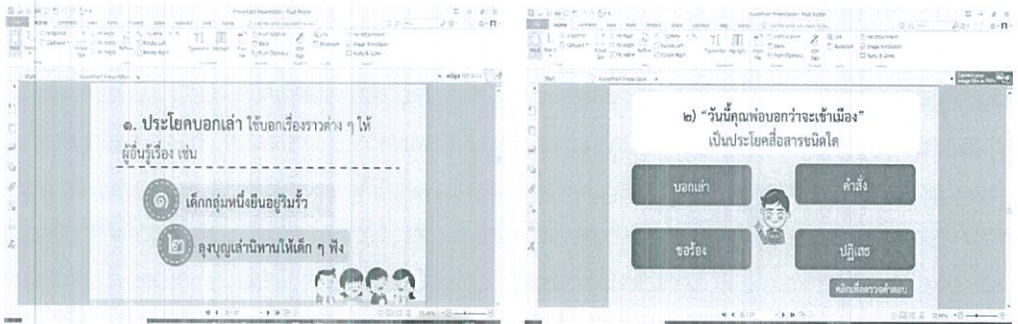
ที่ครูมอบหมายให้เป็นรายบุคคล

ชั่วโมงที่ ๒

ขั้นที่ ๔ ขั้นสังเคราะห์ความรู้

๑. นักเรียนแต่ละคนนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีการต่าง ๆ มาเสนอหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

๒. ครูร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

ที่มา: DLTV มุลินิการศึกษากาไกลผ่านดาวเทียม

ขั้นที่ ๕ ขั้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ

๑. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปการศึกษาค้นคว้าที่ได้จากการทำกิจกรรมทั้งหมด เพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่

๒. ครูอธิบายและให้คำแนะนำเพิ่มเติม ความเหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาร่วมกับสรุปเนื้อหา

ขั้นที่ ๖ ขั้นนำเสนอและประเมินผลงาน

๑. นักเรียนนำผลงานจากการทำกิจกรรม ใบงาน เสนอต่อครูผู้สอน

๒. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน ครั้งที่ ๓

๓. ครูผู้สอนประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

- ประเมินการทำใบงาน
- ประเมินการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน
- ประเมินพฤติกรรมการความสนใจในการเรียนของนักเรียน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

สื่อ

๑. ใบความรู้ เรื่อง ประโยคบอกเล่า
๒. PowerPoint เรื่อง ประโยคบอกเล่า
๓. ตัวอย่างการเขียนประวัติส่วนตัว
๔. วีดิทัศน์ เรื่อง ประโยคบอกเล่า
๕. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

แหล่งเรียนรู้
ห้องสมุดโรงเรียน

การวัดและการประเมินผล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	วิธีการวัด และประเมินผล	เครื่องมือวัดผล และประเมินผล	เกณฑ์การวัดผล และประเมินผล
๑. นักเรียนอธิบาย ลักษณะของ ประโยคบอกเล่าได้ (K)	ทดสอบหลังเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ	แบบทดสอบย่อย หลังเรียนครั้งที่ ๓ จำนวน ๑๐ ข้อ	ต้องผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
๒. นักเรียนเขียนระบุ ชนิดของคำในการ แต่งประโยคได้ ถูกต้อง (P)	ตรวจใบงานที่ ๓ เรื่อง ชนิดของคำ ในการแต่งประโยค	แบบประเมินใบงาน / ชิ้นงาน	ต้องผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป
๓. นักเรียนมีความ สนใจใฝ่เรียนรู้ (A)	สังเกตพฤติกรรม ความสนใจ และ การทำงาน ของผู้เรียน	แบบประเมิน การสังเกตพฤติกรรม ความสนใจ ของนักเรียน	ต้องผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ความเห็นของครูพี่เลี้ยง

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ลงชื่อ).....

(นางกัญชลิ ศรีขวาชัย)

ตำแหน่ง ครูพี่เลี้ยง

วันที่...../...../.....

ความเห็นของฝ่ายวิชาการ

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ความเห็นของผู้บริหาร /ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกผลหลังสอน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓/๒

นักเรียนทั้งหมดคน

มาเรียนวันนี้คน

ผลการเรียนรู้

๑. นักเรียนอธิบายลักษณะของประโยคบอกเล่าได้ (K) คน

๒. นักเรียนเขียนระบุชนิดของคำในการแต่งประโยคได้ถูกต้อง (P) คน

๓. นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ (A) คน

นักเรียนเกิดสมรรถนะ

นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปัญหาและอุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....

(นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล)

ตำแหน่ง ผู้สอน

วันที่...../...../.....

ใบความรู้ ประโยคบอกเล่า

ประโยคบอกเล่า คือ ประโยคที่มีใจความบอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร
อย่างไร เช่น

น้ำตกจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ

น้ำเต็มลำธารไหลไปยังปลายลำธาร

หมาป่ากำลังกินน้ำที่เต็มลำธาร

ลูกแกะเดินท่องน้ำมาแต่ไกล

ลูกแกะกลัวหมาป่า

ลูกแกะเลี้ยงหมาป่า

หมาป่าตะครุบลูกแกะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

โครงการสื่อ ๒๐ พรรษา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ที่มา : DLTV มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

ใบงานที่ ๓

เรื่อง ชนิดของคำในการแต่งประโยค

คำชี้แจง: ให้นักเรียนระบายสีเพื่อแยกชนิดของคำ และเขียนลงในช่องให้ถูกต้อง โดยมีคำ 3 ชนิด (คำนาม = สีน้ำเงิน, คำกริยา = สีเหลือง, และคำสรรพนาม = สีแดง)

ผีเสื้อ	เรา	เดิน	ท่าน	จับ
กิน	สุนัข	กระผม	ดินสอ	โรงเรียน
ฉันทัน	เขียน	หนังสือ	เล่น	เธอ
ยี่น	วัด	นั่ง	ข้าพเจ้า	วาง
ปลา	ดิฉัน	ปากกา	เขา	ใคร
นอน	ต้นไม้	คุณ	บ้าน	อ่าน

ข้อ	คำนาม	ข้อ	คำกริยา	ข้อ	คำสรรพนาม
๑.		๑.		๑.	
๒.		๒.		๒.	
๓.		๓.		๓.	
๔.		๔.		๔.	
๕.		๕.		๕.	
๖.		๖.		๖.	
๗.		๗.		๗.	
๘.		๘.		๘.	
๙.		๙.		๙.	
๑๐.		๑๐.		๑๐.	

ชื่อ - นามสกุล

โรงเรียน ชั้น เลขที่

แบบทดสอบย่อยหลังเรียนครั้งที่ ๓
คำชี้แจง: ให้นักเรียนกากบาท ทับข้อที่ถูกต้อง

๑. ข้อใดเป็นประโยคบอกเล่า
- ก. ฉันเป็นนักเรียนชั้นประถม
ข. ฉันไม่ได้เป็นนักเรียนชั้นประถม
ค. ฉันอยากเป็นนักเรียนชั้นประถม
๒. ข้อใด ไม่ใช่ ประโยคบอกเล่า
- ก. ฉันชอบกินผลไม้
ข. ฉันไปโรงเรียนทุกวัน
ค. ทำไมวันนี้เธอแต่งตัวน่ารักจัง
๓. “กัณยามีสัตว์เลี้ยง 1 ตัว” ประโยคข้างต้นคือลักษณะของประโยคชนิดใด
- ก. ประโยคขอร้อง
ข. ประโยคบอกเล่า
ค. ประโยคคำสั่ง
๔. ข้อใดคือชนิดของคำที่ใช้ในการแต่งประโยค
- ก. คำสุภาพ
ข. คำคล้องจอง
ค. คำนาม
๕. คำชนิดใดใช้บอกอาการหรือการกระทำ
- ก. คำนาม
ข. คำกริยา
ค. คำสรรพนาม
๖. คำชนิดใดใช้เรียกแทนคน สัตว์ สิ่งของ
- ก. คำนาม
ข. คำกริยา
ค. คำสรรพนาม
๗. คำชนิดใดที่ใช้แทนคำนามที่กล่าวถึงมาแล้ว
- ก. คำนาม
ข. คำกริยา
ค. คำสรรพนาม
๘. คำใดเป็นคำสรรพนาม
- ก. ผม
ข. วึ่ง
ค. แม่
๙. คำใดเป็นคำนาม
- ก. ผม
ข. วึ่ง
ค. แม่
๑๐. คำใดเป็นคำกริยา
- ก. ผม
ข. วึ่ง
ค. แม่

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาษาไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นเนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ๓ ตัวเลือก จำนวน ๒๕ ข้อ
3. ก่อนลงมือทำข้อสอบให้เขียนชื่อ-สกุล ลงในกระดาษคำตอบให้เรียบร้อย
4. ให้นักเรียนอ่านคำถามแต่ละข้อให้ชัดเจน และทำเครื่องหมาย ตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ลงบนกระดาษคำตอบ

๑. ข้อใดต่อไปนี้เป็นส่วนสำคัญของประโยค

- ก. ภาคประธาน
- ข. ภาคแสดง
- ค. ภาคประธานและภาคแสดง

๒. ภาคประธาน หมายถึงอะไร

- ก. ผู้กระทำ
- ข. การกระทำ
- ค. กรรม

๓. ข้อใดแยกประโยคตามโครงสร้างได้ถูกต้อง

ก.

ภาคประธาน	ภาคแสดง
เปิด	ว่ายนํ้า

ข.

ภาคประธาน	ภาคแสดง
น้องนอน	

ค.

ภาคประธาน	ภาคแสดง
รู้สึก	เย็น

๔. จากโครงสร้างประโยคต่อไปนี้ ควรเติมคำใดในภาคประธาน เพื่อให้ได้ประโยคที่สมบูรณ์

ภาคประธาน	ภาคแสดง	
	กริยา	กรรม
	เขียน	หนังสือ

- ก. นั่ง
- ข. เดิน
- ค. ฉับ

๕. “ผมไม่รู้ว่ใครหยิบน้ำไป” ประโยคข้างต้นคือลักษณะของประโยคชนิดใด

- ก. ประโยคปฏิเสธ
- ข. ประโยคคำถาม
- ค. ประโยคขอร้อง

๖. นที่เตะฟุตบอล คำที่ขีดเส้นใต้ทำหน้าที่ใดในประโยค

- ก. ประธาน
- ข. กริยา
- ค. กรรม

๗. “ณัฐพล.....โทรทัศน์กับน้องที่ห้อง” ควรเติมคำกริยาข้อใดลงในช่องว่าง

- ก. เห็น
- ข. ดู
- ค. อ่าน

๘. ข้อใด ไม่ใช่ ประโยคบอกเล่า

- ก. อย่าขับรถเร็วนะ
- ข. เด็ก ๆ หยิบกล่องส่งนก
- ค. หากเป็นสัตว์อยู่ตามพื้นดิน

๙. ข้อใดต่อไปนี้เป็นลักษณะของ ประโยคบอกเล่า

- ก. ประโยคที่มีใจความไม่ยอมรับ
- ข. ประโยคที่มีใจความบอกให้รู้ว่าใคร ทำอะไร อย่างไร
- ค. ประโยคที่มีเนื้อความเชิญชวนให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

๑๐. คำใดเป็นคำสรรพนาม

- ก. เด็ก ๆ
- ข. คน
- ค. เธอ

๑๑. คำชนิดใดใช้เรียกชื่อคน สัตว์ พืช สิ่งของ สถานที่ต่าง ๆ

- ก. คำนาม
- ข. คำกริยา
- ค. คำสรรพนาม

๑๒. ประโยคที่มีใจความไม่ยอมรับ เรียกว่าประโยคอะไร

- ก. ประโยคคำถาม
- ข. ประโยคปฏิเสธ
- ค. ประโยคขอร้อง

๑๓. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ

- ก. อย่าส่งเสียงดัง
- ข. อย่าเดินไปตรงนั้น
- ค. เขาไม่ใช่พนักงานที่เย็บ

๑๔. “เก่ง เรียน พี่ชาย ไม่ มาก” เรียงเป็นประโยคได้ตามข้อใด

- ก. เรียนไม่เก่งมากพี่ชาย
- ข. พี่ชายเก่งเรียนไม่มาก
- ค. พี่ชายเรียนไม่เก่งมาก

๑๕. “เด็ก ๆ ไป นก เดิน ชม ไม่” เรียงเป็นประโยคได้ตามข้อใด

- ก. เด็ก ๆ ไม่ไปเดินชมนก
- ข. เดินชมนกเด็ก ๆ ไม่ไป
- ค. เดินชมนกไม่ไปเด็ก ๆ

๑๖. ประโยคคำถามส่วนมากมักจะมีคำใดอยู่ในประโยค

- ก. ใคร ทำไม เมื่อไร
- ข. โปรด ช่วย ขอ
- ค. จง ต้อง ห้าม

๑๗. “วันหยุด, ไปเที่ยว” จากคำที่กำหนดให้ แต่งเป็นประโยคคำถามได้ตามข้อใด
- วันหยุดเธอต้องไปเที่ยวกับฉัน
 - วันหยุดเธอช่วยไปเที่ยวเป็นเพื่อนฉันหน่อย
 - วันหยุดเธอจะไปเที่ยวที่ไหน
๑๘. “เสียงดัง, ห้องสมุด” จากคำที่กำหนดให้ แต่งเป็นประโยคคำถามได้ตามข้อใด
- กรุณาอย่าส่งเสียงดังในห้องสมุด
 - ใครส่งเสียงดังในห้องสมุด
 - อย่าส่งเสียงดังในห้องสมุด
๑๙. ประโยคที่มีเนื้อความเชิญชวนให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เรียกว่าประโยคอะไร
- ประโยคบอกเล่า
 - ประโยคขอร้อง
 - ประโยคปฏิเสธ
๒๐. ข้อใดเป็นประโยคขอร้อง
- เด็ก ๆ ไม่ควรรับขนมจากคนแปลกหน้า
 - ฉันต้องการให้เธอไปทัศนศึกษา กับเรา
 - ขอให้ทุกคนช่วยกันรักษาป่า
๒๑. จากรูปภาพข้างต้น แต่งเป็นประโยคขอร้องได้ตามข้อใดต่อไปนี้

ที่มา: <http://www.libraryhub.in.th/2009/08/17/>

- อย่าส่งเสียงดัง
- ห้ามส่งเสียงดัง
- กรุณาอย่าส่งเสียงดัง

๒๒. จากรูปภาพข้างต้น แต่งเป็นประโยคขอร้องได้ตามข้อใดต่อไปนี้

ที่มา: <https://th.lovepik.com>

- ก. ยายต้องการถุงใบนี้
- ข. วานหยิบถุงให้ยายหน่อย
- ค. ต้องให้ถุงใบนี้กับยาย

๒๓. ข้อใดเป็นประโยคคำสั่ง

- ก. โปรดเงียบ
- ข. อย่าส่งเสียงดัง
- ค. กรุณาเงียบ ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

๒๔. “ห้ามนักเรียนทุกคนเดินออกนอกเส้นทาง” ตัวอย่างข้างต้นคือลักษณะของประโยคใดต่อไปนี้

- ก. ประโยคคำถาม
- ข. ประโยคขอร้อง
- ค. ประโยคคำสั่ง

๒๕. “ปากการาคาแห่งละ ๕ บาท” จากประโยคที่กำหนดให้ เปลี่ยนเป็นประโยคคำถามได้ตามข้อใด

- ก. ฉันต้องการปากการาคาแห่งละ ๕ บาท
- ข. ที่ร้านไม่มีปากการาคาแห่งละ ๕ บาท
- ค. ฉันซื้อปากการาคาแห่งละ ๕ บาท ได้ที่ไหน

เฉลย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๑. ค

๒. ก

๓. ก

๔. ค

๕. ก

๖. ค

๗. ข

๘. ก

๙. ข

๑๐. ค

๑๑. ก

๑๒. ข

๑๓. ค

๑๔. ค

๑๕. ก

๑๖. ก

๑๗. ค

๑๘. ข

๑๙. ข

๒๐. ค

๒๑. ค

๒๒. ข

๒๓. ข

๒๔. ค

๒๕. ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

.....

คำชี้แจง

โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริง ตามความคิดเห็น
ของนักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ซึ่งมี ๓ ระดับ ดังนี้

๓ หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

๒ หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

๑ หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		๓	๒	๑
๑.	การเรียนรู้ด้วยสื่อประสมทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น			
๒.	การเรียนรู้ด้วยสื่อประสมช่วยให้นักเรียน สร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้			
๓.	นักเรียนชอบสื่อประกอบการเรียนรู้			
๔.	นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และสามารถสื่อสารข้อมูลไปยังผู้อื่นได้			
๕.	นักเรียนได้เรียนรู้ จากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง จากกิจกรรมการเรียนรู้			
๖.	นักเรียนเข้าใจเรื่องประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง และประโยคคำสั่ง มากยิ่งขึ้น			
๗.	นักเรียนได้ฝึกเขียนประโยคเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง ทั้งในและนอกเวลาเรียน			
๘.	นักเรียนได้ประโยชน์จากกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน			
๙.	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ช่วยให้นักเรียน ทำงานอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน			
๑๐.	นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน ด้วยปัญหาเป็นฐานกับวิชาอื่น ๆ			

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องประโยค เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

รายการประเมิน	ดัชนีความเหมาะสม					รวม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
	1	2	3	4	5				
จุดประสงค์การเรียนรู้									
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้	4	5	4	5	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3. ครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
สาระสำคัญ									
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
5. สอดคล้องและครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
6. มีชัดเจน และเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
สาระการเรียนรู้									
7. น่าสนใจ ทันสมัย และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ดัชนีความเหมาะสม					รวม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
	1	2	3	4	5				
8. ครบถ้วน ครอบคลุม และสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
9. เหมาะสมกับวัยและ ระดับความสามารถ ของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
10. สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้ สะท้อนขั้นตอน การจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหา เป็นฐาน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
13. เน้นให้ผู้เรียนได้ แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์ และ สรุปลองค์ความรู้ สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้	4	4	5	5	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
14. ช่วยให้นักเรียน มีความสามารถ ตามจุดประสงค์	5	4	4	5	5	23	4.60	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
15. สื่อ แหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ดัชนีความเหมาะสม					รวม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
	1	2	3	4	5				
16. ช่วยให้นักเรียน เข้าใจในเนื้อหา ได้เร็วขึ้น และ เกิดทักษะการ คิดแก้ปัญหา	4	4	4	5	5	22	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
17. ส่งเสริมให้ นักเรียนรู้จัก การค้นคว้า ด้วยตนเอง การวัดและ ประเมินผล	4	4	5	4	4	21	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
18. ใช้เครื่องมือวัด และประเมินผล มีความเหมาะสม และครอบคลุม จุดประสงค์ที่ตั้งไว้	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
19. วัดและ ประเมินผล สอดคล้องกับ เนื้อหาสาระ การเรียนรู้	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
20. มีการวัดผล และประเมินผล ตามสภาพจริง	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.40	4.60	4.75	4.95	4.95	23.65	4.73	0.39	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ ข.2 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบ กับจุดประสงค์ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
26.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ค่า IOC = 1.00

ตารางที่ ข.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบทั้งฉบับ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค
เพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1.	0.69	0.50
2.	0.66	0.56
3.	0.59	0.31
4.	0.72	0.56
5.	0.69	0.63
6.	0.66	0.69
7.	0.63	0.63
8.	0.75	0.38
9.	0.75	0.50
10.	0.63	0.38
11.	0.56	0.38
12.	0.78	0.44
13.	0.72	0.56
14.	0.69	0.50
15.	0.69	0.63
16.	0.72	0.56
17.	0.78	0.44
18.	0.66	0.69
19.	0.66	0.56
20.	0.75	0.50
21.	0.72	0.38
22.	0.66	0.56
23.	0.69	0.50
24.	0.66	0.44
25.	0.44	0.56

ค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.44 – 0.78

ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าระหว่าง 0.31 – 0.69

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.93

ตารางที่ ข.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5		
1.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
รวมเฉลี่ย	10	10	10	10	10	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ ข.5 ค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.
แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม

เลขที่	ข้อที่										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1.	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	29
2.	3	3	3	3	2	3	3	3	2	3	28
3.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	29
4.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
5.	3	3	3	2	3	2	3	3	2	3	27
6.	2	3	2	3	3	3	3	3	3	3	28
7.	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	29
8.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
9.	3	3	3	3	3	3	2	3	2	3	28
10.	3	3	2	3	3	3	3	3	2	3	28
11.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
12.	3	2	3	3	3	3	3	2	3	3	28
13.	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	21
14.	2	2	2	2	3	2	2	2	2	3	22
15.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
16.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
17.	2	3	3	3	3	2	3	3	3	3	28
18.	3	2	3	2	2	3	3	2	3	3	26
19.	3	2	3	3	3	3	3	3	2	3	28
20.	3	2	2	3	2	2	2	2	2	2	22
21.	2	3	3	3	3	3	2	3	3	3	28
22.	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	29
23.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
24.	2	3	3	2	3	3	3	3	3	3	28
25.	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	29

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

เลขที่	ข้อที่										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
26.	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	29
27.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
28.	3	3	3	3	3	2	2	3	3	3	28
29.	2	3	2	2	3	3	3	3	3	3	27
30.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30
31.	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	29
32.	2	2	2	2	3	2	2	2	2	3	22
รวม	88	89	88	85	92	88	89	90	87	94	890
\bar{X}	2.75	2.78	2.75	2.66	2.88	2.75	2.78	2.81	2.72	2.94	2.78
S.D.	0.44	0.42	0.44	0.48	0.34	0.44	0.42	0.40	0.46	0.25	0.07

รวมเฉลี่ย

$$\bar{X} = 2.78$$

$$S.D. = 0.07$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

คะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน (เลขที่)	ทดสอบก่อนเรียน (25)	คะแนนการทดสอบย่อยหลังเรียนและการทำใบงาน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม							รวม 70 คะแนน	ทดสอบหลังเรียน (25)
		ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่		
		1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)	7 (10)		
1.	10	7	7	8	6	7	8	7	50	17
2.	11	7	8	6	7	8	10	7	53	18
3.	13	7	7	6	8	7	8	6	49	18
4.	10	8	6	7	8	7	6	8	50	17
5.	12	8	7	8	6	9	7	8	53	18
6.	16	7	9	8	8	10	10	10	62	24
7.	10	7	8	7	6	8	10	7	53	18
8.	11	8	6	9	7	6	7	7	50	20
9.	10	7	8	7	7	8	6	8	51	17
10.	12	6	7	8	6	9	10	7	53	18
11.	10	7	6	8	7	6	10	7	51	17
12.	15	8	7	9	9	10	10	10	63	22
13.	11	8	7	6	7	7	7	8	50	19
14.	12	7	8	6	8	6	7	7	49	17
15.	14	7	8	8	10	10	9	8	60	20
16.	11	7	7	6	7	8	9	8	52	19
17.	13	6	8	7	7	10	10	9	57	21
18.	16	7	6	6	8	10	9	9	55	22
19.	14	6	7	9	9	10	10	10	61	21
20.	11	6	7	6	8	8	8	10	53	21
21.	13	7	7	6	9	10	9	9	57	22
22.	13	6	6	7	9	10	9	9	56	21
23.	12	7	6	7	9	9	9	10	57	20
24.	15	8	7	7	10	10	10	10	62	20
25.	14	7	6	6	9	9	10	10	57	21

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

จำนวนนักเรียน (เลขที่)	ทดสอบก่อนเรียน (25)	คะแนนการทดสอบย่อยหลังเรียนและการทำงาน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม							รวม 70 คะแนน	ทดสอบหลังเรียน (25)
		ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่		
		1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)	7 (10)		
26.	15	6	7	7	10	10	10	9	59	20
27	16	9	8	8	10	9	10	9	63	23
28.	16	10	8	10	9	10	10	10	67	24
29.	14	9	9	7	10	10	10	10	65	24
30.	13	8	9	6	9	9	10	9	60	23
31.	12	7	9	7	8	9	10	9	59	23
32.	12	8	10	7	10	10	10	10	65	24
$\sum X$	407	233	236	230	261	279	288	275	1,802	649
\bar{X}	12.72	7.28	7.38	7.19	8.16	8.72	9.00	8.59	56.31	20.28
S.D.	1.97	0.96	1.07	1.09	1.32	1.37	1.32	1.24	5.34	2.36
ร้อยละ	50.88	72.81	73.75	71.88	81.56	87.19	90.00	85.94	80.45	81.13

ตารางที่ ค.2 ผลคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อน-หลังเรียน) จำนวน 25 ข้อ

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
1.	10	17
2.	11	18
3.	13	18
4.	10	17
5.	12	18
6.	16	24
7.	10	18
8.	11	20
9.	10	17
10.	12	18
11.	10	17
12.	15	22
13.	11	19
14.	12	17
15.	14	20
16.	11	19
17.	13	21
18.	16	22
19.	14	21
20.	11	21
21.	13	22
22.	13	21
23.	12	20
24.	15	20
25.	14	21

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
26.	15	20
27.	16	23
28.	16	24
29.	14	24
30.	13	23
31.	12	23
32.	12	24
$\sum X$	407	649
\bar{X}	12.72	20.28
ร้อยละ	50.88	81.13

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว.๖๙๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม

ด้วย นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๑๘๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ” เพื่อให้การวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

ในการนี้ จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย กับกลุ่ม ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๒๕๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม

ด้วย นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๑๘๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ” เพื่อให้การวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

ในการนี้ จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย กับประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ คศ ๖๐๖๑๕/๒๕๖๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๑๘๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ” เพื่อให้การวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ศศ ๖๐๖๑๕/๒๕๖๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล วรคำ

ด้วย นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๑๘๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ” เพื่อให้การวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอร้องเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒

ที่ คศ ๖๐๖๑๕/๒๕๖๔

วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุช เมฆเมืองทอง

ด้วย นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๑๘๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม ” เพื่อให้การวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๖๙๐๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน นางกัญชลิ ศรีราชชัย

ด้วย นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๑๘๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม” เพื่อให้การวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวารี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๖๙๐๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวจุฬารัตน์ ภิรมย์

ด้วย นางสาวจุฬารัตน์ ภิรมย์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๑๘๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม” เพื่อให้การวิจัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

จุฑามาศ กุลศรีโล, สุรกานต์ จังหาร, ประยงค์ หัตถพรหม. (2565). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสม เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 16(3). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวจุฑามาศ กุลศรีโล
วัน เดือน ปีเกิด	27 มิถุนายน 2540
ที่อยู่ปัจจุบัน	268 หมู่ที่ 9 บ้านหนองแวง ตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2563	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2565	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY